

Debats

Catalunya Social

Propostes des
del Tercer Sector

Taula d'entitats
del Tercer Sector Social
de Catalunya

Plataforma d'infància
de Catalunya

núm. 75
juliol de 2026

El desplegament de la LOPIVI a Catalunya: de la llei a la protecció efectiva

El desplegament de la LOPIVI a Catalunya: de la llei a la protecció efectiva

**Federació d'Entitats d'Atenció a la
Infància i l'Adolescència (FEDAIA)**

Fedaia

Federació d'entitats
d'atenció a la infància
i l'adolescència

Índex de continguts

■ 1. Introducció.....	4
1.1. La LOPIVI com a canvi de paradigma en la protecció de la infància.....	4
1.2. Justificació de l'informe.....	5
1.3. Objectius operatius.....	6
1.4. Enfocament metodològic	7
■ 2. Fonaments conceptuals i jurídics de la LOPIVI	9
2.1. La LOPIVI i el model integral de protecció davant la violència.....	9
2.2. Principis i garanties de les infàncies i adolescències davant la violència.....	10
2.3. Obligacions de la LOPIVI segons l'àmbit d'intervenció.....	12
2.4. Governança, desenvolupament normatiu i reptes estructurals	16
■ 3. Desplegament institucional de la LOPIVI.....	18
3.1. Marc competencial de la Generalitat de Catalunya.....	18
3.2. Adaptació normativa de la LOPIVI a Catalunya.....	19
3.3. Principals actuacions desplegadas en els diferents àmbits d'intervenció.....	20
3.4. Comparativa territorial de la implementació de la LOPIVI	40
■ 4. La implementació efectiva de la LOPIVI	42
4.1. Valoració de la implementació de la LOPIVI per àmbits d'intervenció	42
4.2. El tercer sector social com a agent clau del sistema de protecció	53
■ 5. Conclusions, reptes i propostes d'actuació	56
5.1. Principals conclusions i reptes de futur.....	56
5.2. Recomanacions i propostes d'actuació	58
■ 6. Referències bibliogràfiques i documentals	64
■ 7. Annexos.....	75
7.1. Glossari i precisions terminològiques	75

1. Introducció

1.1. La LOPIVI com a canvi de paradigma en la protecció de la infància

L'aprovació de la *Llei orgànica 8/2021, de protecció integral a la infància i l'adolescència davant la violència* (LOPIVI) representa un punt d'inflexió en la configuració del sistema de protecció de les infàncies i adolescències a l'Estat espanyol. La norma situa la prevenció de tota forma de violència com una prioritat pública i consolida un enfocament basat en els drets humans, la protecció integral i la corresponsabilitat institucional i social (Jefatura del Estado, 2021).

Fins a la seva aprovació, el sistema de protecció havia evolucionat de manera significativa, especialment després de **les reformes de 2015 en matèria de protecció jurídica de les persones menors d'edat**. Tanmateix, la resposta institucional continuava centrant-se principalment en la intervenció un cop la situació de risc o violència ja s'havia produït. La LOPIVI introdueix un canvi substancial en aquesta lògica, apostant per un **model orientat a la sensibilització, la prevenció i la detecció precoç**, amb l'objectiu d'actuar abans que el dany es materialitzi (Beltrán & Fernández, 2024).

Aquest plantejament s'alinea amb les recomanacions del Comitè dels Drets de l'Infant de les Nacions Unides, que ha insistit reiteradament en la necessitat de desenvolupar sistemes integrals de protecció capaços de prevenir la violència abans que aquesta es produeixi (Committee on the Rights of the Child, 2011). En aquest sentit, la LOPIVI assumeix plenament el paradigma dels sistemes integrals de protecció de la infància, entenent que la protecció efectiva només és possible mitjançant l'acció coordinada de les administracions

públiques, els serveis especialitzats, els centres educatius, els serveis socials, els equips sanitaris, les entitats socials, les famílies i la comunitat (UNICEF, 2021a).

La llei també reforça el **reconeixement de les infàncies i adolescències com a subjectes de dret**, ampliant mecanismes de participació, informació i comunicació de situacions de violència. Al mateix temps, incorpora el principi del bon tracte com a marc orientador de les actuacions públiques i professionals, promovent la construcció activa d'entorns segurs, protectors i respectuosos amb la dignitat de les infàncies i adolescències (Jefatura del Estado, 2021; Malmberg-Heimonen et al., 2024).

Tanmateix, el potencial transformador de la LOPIVI no depèn exclusivament del seu contingut normatiu. **L'experiència dels primers anys de desplegament posa de manifest la necessitat de diferenciar entre l'existència formal de mesures i la seva implementació efectiva.** La creació de protocols, figures professionals o serveis especialitzats constitueix un avenç rellevant, però no garanteix per si mateixa que les mesures arribin al territori amb els recursos, la formació, el finançament i la coordinació necessaris per produir canvis reals en la vida de les infàncies i adolescències.

Aquest informe parteix precisament d'aquesta premissa. Analitzar la LOPIVI a Catalunya implica no només identificar què s'ha desplegat, sinó també valorar fins a quin punt aquest desplegament s'ha traduït en una protecció efectiva davant les diferents formes de violència que afecten les infàncies i adolescències.

1.2. Justificació de l'informe

Cinc anys després de l'aprovació de la LOPIVI, resulta necessari disposar d'una anàlisi específica sobre el seu grau de desplegament. **Malgrat els avenços produïts en diferents àmbits, la**

informació disponible continua essent fragmentada i sovint centrada en els aspectes normatius o institucionals, sense permetre una visió global sobre la implementació real de les mesures previstes per la llei (Plataforma de Infància, 2025).

Aquesta necessitat és especialment rellevant en el cas català, atesa la complexitat del sistema de protecció i la diversitat d'agents implicats en la prevenció, detecció, atenció i reparació de les situacions de violència contra les infàncies i adolescències. La implementació de la LOPIVI depèn de la capacitat de coordinació entre diferents sistemes —educació, salut, serveis socials, seguretat, justícia i tercer sector social— així com del paper que desenvolupen els ens locals, els centres educatius, les entitats socials, esportives i de lleure i els equipaments comunitaris.

Al mateix temps, **persisteixen reptes importants relacionats amb la disponibilitat de recursos, la formació especialitzada, la coordinació interinstitucional i la interoperabilitat dels sistemes d'informació**. Encara avui resulta difícil disposar d'una visió compartida i integrada de les situacions de violència contra la infància, fet que limita la capacitat d'avaluar les polítiques públiques i de garantir respostes coordinades.

Aquesta realitat posa de manifest la conveniència d'abordar l'anàlisi del desplegament de la LOPIVI des d'una perspectiva àmplia que combini l'estudi dels marcs normatius, les polítiques impulsades i les experiències dels diferents agents amb implicació en la seva aplicació.

1.3. Objectius operatius

L'objectiu general d'aquest informe és **analitzar el grau de desplegament i implementació de la LOPIVI a Catalunya**, identificant els principals avenços assolits, les mancances existents

i els reptes pendents per garantir una protecció efectiva de les infàncies i adolescències davant qualsevol forma de violència.

De manera específica, l'informe es proposa:

- Analitzar el desplegament de les mesures previstes per la LOPIVI en els diferents àmbits d'intervenció.
- Identificar els principals avenços impulsats per les administracions públiques, les entitats socials i altres agents implicats.
- Valorar la capacitat real d'implementació de les mesures desplegades, tenint en compte factors com els recursos disponibles, la coordinació, la formació i el finançament.
- Detectar mancances, desigualtats i reptes pendents en l'aplicació de la llei.
- Incorporar la mirada del tercer sector social i de les entitats que treballen amb infàncies, adolescències i famílies.
- Formular recomanacions orientades a millorar el desplegament de la LOPIVI i a reforçar els sistemes de protecció a Catalunya.

1.4. Enfocament metodològic

Aquest dossier s'ha elaborat a partir d'una **revisió documental i normativa** de la legislació vigent, la documentació institucional, els plans, protocols i estratègies desenvolupades per les administracions públiques, així com dels informes elaborats per organismes públics, entitats socials i organitzacions especialitzades en drets de la infància. Aquesta aproximació ha permès analitzar de manera sistemàtica les polítiques públiques i els marcs normatius vinculats a la LOPIVI, identificant-ne els principals avenços, limitacions i oportunitats de millora (Bowen, 2009).

L'anàlisi s'ha centrat en els diferents àmbits d'intervenció previstos per la LOPIVI: **l'àmbit familiar, educatiu, sanitari, de serveis socials, digital, de lleure i esport, de seguretat i de protecció especialitzada**. Així mateix, s'han incorporat elements transversals especialment rellevants per al desplegament de la llei, com ara la coordinació interinstitucional, la formació dels equips professionals, els sistemes d'informació, la participació de les infàncies i adolescències i el paper del tercer sector social.

L'estudi adopta una aproximació analítica orientada a identificar les mesures impulsades, els mecanismes desenvolupats i les actuacions implementades en cadascun dels àmbits analitzats. En aquest marc, un dels criteris metodològics centrals és la diferenciació entre **desplegament i implementació**. El desplegament fa referència a l'existència de normes, protocols, serveis, programes o figures professionals vinculades a la LOPIVI. La implementació, en canvi, fa referència a la manera com aquestes mesures es traslladen als diferents contextos d'actuació i a les condicions que en faciliten o dificulten l'aplicació efectiva. Aquesta distinció constitueix el fil conductor de l'informe i estructura bona part de l'anàlisi desenvolupada en els capítols posteriors.

Finalment, **el dossier incorpora les aportacions i reflexions formulades per entitats socials i professionals vinculats a l'àmbit de la infància i l'adolescència**. Aquestes contribucions complementen la revisió documental i permeten enriquir l'anàlisi amb una perspectiva vinculada a l'experiència pràctica dels diferents agents amb implicació en la protecció de les infàncies i adolescències.

2. Fonaments conceptuals i jurídics de la LOPIVI

2.1. La LOPIVI i el model integral de protecció davant la violència

La **LOPIVI** constitueix el principal instrument normatiu de l'Estat espanyol per garantir el dret de les infàncies i adolescències a créixer lliures de qualsevol forma de violència. La norma s'emmarca en els estàndards internacionals de drets humans establerts per la **Convenció sobre els Drets de l'Infant**, que reconeix el dret de totes les persones menors d'edat a ser protegides contra qualsevol forma de violència física o mental, negligència, maltractament, explotació o abús (United Nations, 1989).

La LOPIVI assumeix les recomanacions formulades pel **Comitè dels Drets de l'Infant de les Nacions Unides**, que ha reiterat que cap forma de violència contra les infàncies i adolescències és justificable i que totes les formes de violència són prevenibles (Committee on the Rights of the Child, 2011). En conseqüència, la llei adopta una **definició àmplia de violència** que inclou el maltractament físic i psicològic, els abusos sexuals, la negligència, la violència de gènere, la violència vicària, el tràfic d'éssers humans, l'explotació sexual i laboral, la violència digital, el ciberassetjament i qualsevol altra actuació que vulneri els drets, el benestar o el desenvolupament integral de les infàncies i adolescències (Jefatura del Estado, 2021).

Aquest enfocament parteix del reconeixement que la violència contra la infància és un fenomen complex i multifactorial, condicionat per factors individuals, familiars, comunitaris, socials i institucionals. Per aquest motiu, la resposta no pot limitar-se a la intervenció davant situacions ja produïdes, sinó que requereix la construcció de **sistemes integrals de protecció** capaçs d'actuar sobre les causes i factors de risc que

propicien l'aparició de la violència (World Health Organization et al., 2016).

En aquest sentit, la LOPIVI adopta el paradigma **dels sistemes integrals de protecció de la infància**, que situen la garantia dels drets de les infàncies i adolescències com una responsabilitat compartida entre les administracions públiques, els serveis especialitzats, els centres educatius, el sistema sanitari, els serveis socials, les entitats socials, les famílies i el conjunt de la comunitat (UNICEF, 2021a; UNICEF, 2021b). Sobre aquesta base, la llei promou un model d'actuació **que prioritza la sensibilització, la prevenció i la detecció precoç de les situacions de violència, alhora que reforça els mecanismes d'atenció, recuperació i reparació**, amb una mirada continuada que acompanya les infàncies i adolescències al llarg de tot el seu desenvolupament (Jefatura del Estado, 2021; Martínez et al., 2024).

2.2. Principis i garanties de les infàncies i adolescències davant la violència

La LOPIVI articula el seu contingut al voltant d'un conjunt de principis i garanties destinats a assegurar la protecció integral de les infàncies i adolescències davant qualsevol forma de violència. Aquests principis orienten tant les polítiques públiques com les actuacions professionals desenvolupades en els diferents àmbits d'intervenció i reforcen el reconeixement de les infàncies i adolescències com a **subjectes actius de drets**.

Un primer principi fonamental és el **bon tracte**, que la llei defineix com el conjunt d'accions, actituds i relacions que promouen el respecte als drets, la dignitat, el desenvolupament integral i el benestar de les infàncies i adolescències. El bon tracte no es limita a l'absència de violència, sinó que implica la

construcció activa d'entorns protectors basats en la confiança, l'afecte, la seguretat i el respecte mutu (Jefatura del Estado, 2021; Barudy & Dantagnan, 2010).

La norma reforça igualment el principi de l'**interès superior de l'infant**, que ha de guiar qualsevol decisió, actuació o intervenció que afecti una persona menor d'edat, prioritzant-ne el benestar, la protecció i el desenvolupament integral (Ravetllat, 2012).

La LOPIVI consolida també el **dret a la participació**, garantint que les infàncies i adolescències puguin rebre informació accessible i comprensible, ser escoltades i participar en les decisions que les afecten d'acord amb la seva edat i grau de maduresa. Aquest enfocament implica reconèixer-les com a titulars de drets i com a agents amb capacitat d'incidir en els processos que afecten la seva vida (Hart, 1992; Committee on the Rights of the Child, 2009).

Entre les garanties específiques que estableix la llei destaca el dret a una **atenció integral, coordinada i especialitzada** davant qualsevol situació de violència, incloent mesures de protecció, suport psicològic, acompanyament social, assistència jurídica i actuacions orientades a la recuperació i reparació de les víctimes. La norma incorpora també mesures destinades a prevenir la **victimització secundària**, reduint al màxim les situacions que poden generar nous impactes emocionals durant els processos d'atenció, protecció o investigació (Jefatura del Estado, 2021; Martínez & Escorial, 2021).

La llei situa igualment la **prevenció** i la **detecció precoç** com a pilars fonamentals del sistema de protecció, partint de l'evidència que les actuacions preventives són més eficaces i menys costoses socialment que les intervencions d'acompanyament desenvolupades quan el dany ja s'ha produït (World Health Organization et al., 2016). En coherència amb aquest plantejament, reforça el **deure de comunicació de**

situacions de violència, establint una obligació general per a tota la ciutadania i una obligació reforçada per a les persones professionals que treballen habitualment amb nens, nenes i adolescents.

Finalment, la LOPIVI reconeix la **coordinació institucional** i la **corresponsabilitat social** com a condicions indispensables per garantir l'efectivitat d'aquests drets i garanties. La prevenció i l'abordatge de la violència requereixen mecanismes estables de cooperació entre els diferents sistemes i agents que intervenen en la vida de les infàncies i adolescències (Gobierno de Cantabria, 2011).

2.3. Obligacions de la LOPIVI segons l'àmbit d'intervenció

La LOPIVI desplega un conjunt d'obligacions específiques en els diferents àmbits on es desenvolupen les infàncies i adolescències, amb l'objectiu d'integrar la prevenció, la detecció i la resposta davant la violència en el funcionament ordinari de cada sistema. Aquest enfocament implica que cada àmbit assumeix responsabilitats concretes i diferenciades dins del sistema de protecció.

► ÀMBIT FAMILIAR (ARTS. 26-29 LOPIVI)

En l'àmbit familiar, la llei estableix l'obligació de promoure entorns de criança segurs i basats en el bon tracte. Això es concreta en:

- el desenvolupament de **polítiques de suport a la parentalitat positiva**.
- la **detecció precoç de factors de risc familiar**.
- la implementació de **programes d'acompanyament a famílies en situació de vulnerabilitat**.

- l'adopció de mesures específiques en casos de **violència de gènere**, assegurant la protecció de les infàncies i adolescències.

A més, es reforça l'obligació que qualsevol decisió en l'àmbit familiar tingui en compte l'interès superior de l'infant, especialment en situacions de separació o conflicte (Jefatura del Estado, 2021, arts. 26-29).

► ÀMBIT EDUCATIU (ARTS. 30-37 LOPIVI)

Els centres educatius es configuren com un espai clau de detecció i prevenció, amb obligacions molt concretes:

- disposar de **protocols d'actuació davant qualsevol forma de violència**.
- garantir la **formació del professorat i del personal educatiu**.
- incorporar la **prevenció de la violència en el projecte educatiu**.
- implementar mesures específiques davant situacions com assetjament, ciberassetjament, violència sexual, autolesions o risc de suïcidi.

Un element central és la creació i implementació de la figura del **coordinador/a de benestar i protecció**, amb funcions de detecció de situacions de risc, coordinació interna i externa, impuls de mesures preventives i canalització de comunicacions (Jefatura del Estado, 2021, arts. 30-37).

► ÀMBIT SANITARI (ARTS. 38-40 LOPIVI)

El sistema sanitari assumeix responsabilitats en totes les fases del procés:

- **detecció precoç de situacions de violència mitjançant protocols clínics.**
- elaboració d'un **protocol comú d'actuació sanitària.**
- garantia d'**atenció integral**, inclosa la salut mental.
- desenvolupament de **programes de prevenció i promoció del bon tracte.**
- creació de **comissions específiques de seguiment de casos.**

També es preveu l'atenció especialitzada a víctimes, assegurant intervencions adaptades a l'edat i situació (Jefatura del Estado, 2021, arts. 38-40).

► SERVEIS SOCIALS (ARTS. 41-44 LOPIVI)

Els serveis socials tenen un paper central en la intervenció:

- **detecció, valoració i diagnòstic de situacions de violència.**
- elaboració de **plans d'intervenció individualitzats.**
- **seguiment continuat dels casos.**
- **coordinació amb la resta de sistemes.**

La llei també preveu la creació d'**equips especialitzats i sistemes de registre i seguiment per garantir la traçabilitat de les intervencions** (Jefatura del Estado, 2021, arts. 41-44).

► ÀMBIT DIGITAL (ARTS. 45-46 LOPIVI)

La LOPIVI incorpora obligacions específiques per abordar la violència en entorns digitals:

- promoció d'un **ús segur i responsable d'Internet**.
- desenvolupament de **campanyes de sensibilització**.
- actuació davant **continguts il·lícits o perjudicials**.
- coordinació amb organismes competents en **protecció de dades i seguretat digital**.

També es reforça la necessitat de prevenir riscos com el ciberrassetjament, la sextorsió o l'explotació en línia (Jefatura del Estado, 2021, arts. 45-46 i 52).

► ESPORT, LLEURE I TEMPS LLIURE (ARTS. 47-48 LOPIVI)

Les entitats d'aquest àmbit han d'adoptar mesures estructurals per garantir entorns segurs:

- disposar de **protocols de prevenció i actuació (Polítiques de protecció i bon tracte a la infància i l'adolescència)**.
- implementar **mesures de control i supervisió**.
- garantir la **formació de monitors/es, professionals i personal**.

Destaca la creació de la figura del **delegat/da de protecció**, amb funcions d'escolta activa de les infàncies, recepció de comunicacions, activació de protocols i promoció de bones pràctiques. Aquesta figura és clau per institucionalitzar la protecció dins del sector (Jefatura del Estado, 2021, arts. 47-48).

► FORCES I COSSOS DE SEGURETAT (ARTS. 49-50 LOPIVI)

La llei estableix obligacions específiques orientades a millorar la resposta policial:

- creació d'**unitats especialitzades**.
- formació específica en **violència contra la infància**.

- aplicació de protocols per evitar la **victimització secundària**.
- reducció de declaracions repetides.
- adaptació de la intervenció a l'edat i situació del nen, nena o adolescent.

Aquestes mesures busquen garantir una actuació més respectuosa i eficaç i menys invasiva (Jefatura del Estado, 2021, arts. 49-50).

► **CENTRES DE PROTECCIÓ (ARTS. 53-55 LOPIVI)**

En aquests entorns, la llei estableix obligacions reforçades:

- disposar de **protocols específics de prevenció i actuació**.
- garantir **mecanismes interns de comunicació segurs**.
- actuar davant situacions d'**explotació, abús o violència institucional**.
- assegurar la supervisió externa, especialment del **Ministeri Fiscal**.

També es preveuen mesures específiques per protegir infàncies i adolescències en situació de major vulnerabilitat (Jefatura del Estado, 2021, arts. 53-55).

2.4. Governança, desenvolupament normatiu i reptes estructurals

La LOPIVI incorpora una **arquitectura de governança** orientada a facilitar la coordinació entre administracions i la construcció d'un **sistema compartit de protecció** de les infàncies i adolescències. Entre els seus instruments destaquen la **Conferència Sectorial d'Infància i Adolescència**, els

mecanismes de coordinació interadministrativa i el **Registre Central d'Informació sobre la Violència contra la Infància i l'Adolescència** (Jefatura del Estado, 2021).

La llei reconeix que la protecció efectiva requereix **sistemes d'informació compartits**, circuits coordinats i mecanismes estables de seguiment i avaluació. En aquest sentit, la disponibilitat de **dades fiables, comparables i interoperables** esdevé un element clau per conèixer la dimensió real de la violència contra la infància i orientar adequadament les polítiques públiques.

Malgrat els avenços normatius que representa la LOPIVI, el seu desplegament continua depenent en gran mesura del **desenvolupament reglamentari**, de l'**adaptació dels marcs autonòmics** i de la disponibilitat de **recursos suficients** per fer efectives les mesures previstes. Persisteixen reptes importants relacionats amb la coordinació entre sistemes, la consolidació de determinades figures professionals, la recollida i interoperabilitat de dades i les diferències territorials en la implementació de les mesures dintre d'una mateixa comunitat autònoma (Martínez et al., 2024; Plataforma de Infancia, 2025).

En definitiva, la protecció efectiva de les infàncies i adolescències no depèn únicament de l'existència d'un **marc legal avançat**, sinó també de la capacitat de traduir els seus principis i obligacions en **polítiques públiques, recursos, serveis i pràctiques efectivament desplegades i implementades** en el conjunt del territori.

3. Desplegament institucional de la LOPIVI

3.1. Marc competencial de la Generalitat de Catalunya

La implementació de la LOPIVI a Catalunya s'inscriu en un sistema de governança multinivell en què la norma estatal estableix un marc comú de drets i obligacions, mentre que el seu desplegament efectiu recau en gran mesura en les comunitats autònomes. En aquest sentit, una part significativa dels preceptes de la Llei requereixen actuacions específiques per part de les administracions territorials, incloses les comunitats autònomes i les entitats locals, especialment en matèria de serveis, protocols, formació i coordinació (Ministerio de Juventud e Infancia, 2025a).

En el cas de Catalunya, l'Estatut d'autonomia atribueix a la Generalitat competències en àmbits clau per al desplegament de la LOPIVI, com la protecció de les persones menors d'edat, els serveis socials, l'educació, la salut i la seguretat pública (Generalitat de Catalunya, 2006, arts. 40, 131, 162, 164 i 166). Aquest marc competencial implica que la Generalitat és responsable de concretar les obligacions establertes per la Llei en instruments operatius: **protocols, serveis, circuits d'intervenció i mecanismes de coordinació entre sistemes**.

Així, la relació entre el marc estatal i l'autonòmic és de complementarietat: mentre que la LOPIVI defineix els estàndards mínims i introdueix obligacions transversals -com el deure de comunicació, la prevenció o la coordinació-, correspon als sistemes autonòmics integrar aquests elements en el seu propi model d'atenció a les infàncies i adolescències (Jefatura del Estado, 2021, arts. 6-8).

3.2. Adaptació normativa de la LOPIVI a Catalunya

Catalunya parteix d'un marc normatiu propi consolidat en matèria d'infància, principalment la **Llei 14/2010, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència**, que regula de manera integral la promoció dels drets, la prevenció, la protecció i la participació infantil (Parlament de Catalunya, 2010). Aquesta llei configura el sistema català de protecció i estableix els instruments bàsics d'intervenció davant situacions de risc i desempament, incloent-hi els serveis socials, els equips d'atenció a la infància i l'adolescència (EAIA) i els mecanismes de coordinació institucional.

L'aprovació de la LOPIVI no ha comportat, fins ara, l'aprovació d'una llei autonòmica específica d'adaptació, sinó un procés d'**adequació progressiva del sistema existent** a través de plans, programes i reformes organitzatives.

Un dels instruments més rellevants en aquest procés és el **Pla de millora del sistema d'atenció a la infància i l'adolescència de Catalunya 2022–2025**, que estableix una estratègia de transformació del sistema amb 5 línies estratègiques, 15 objectius i 65 accions. El Pla incorpora elements alineats amb la LOPIVI, com el reforç de la prevenció, la millora dels mecanismes de protecció, la revisió del model residencial i la millora dels sistemes d'informació (Generalitat de Catalunya, 2023b).

En l'àmbit educatiu, el desplegament s'ha articulat a través del **Pla Les escoles lliures de violències**, que estableix protocols, canals de comunicació i dispositius específics per a la detecció i intervenció davant situacions de violència en centres educatius. Aquest pla incorpora eines com la Unitat de Suport a l'Alumnat en Situació de Violència (USAV), l'aplicació UsApps i el Registre de violències cap a l'alumnat (REVA), orientades a

millorar la detecció i la resposta institucional (Departament d'Educació, 2021).

En relació amb la violència sexual, Catalunya ha desenvolupat el model **Barnahus**, que centralitza en un únic espai i servei l'atenció social, sanitària, policial i judicial a nens, nenes i adolescents víctimes d'abús sexual. Aquest model té com a objectiu evitar la revictimització i garantir una atenció integral mitjançant equips multidisciplinaris que actuen de forma coordinada, permetent recollir el relat de la víctima en un entorn segur i amb validesa judicial. El seu desplegament progressiu al territori i la implicació de diversos departaments el situen com una de les principals innovacions en la resposta institucional a la violència sexual infantil.

Per últim, a nivell organitzatiu, el Govern ha impulsat una reforma del sistema de protecció que ha comportat la substitució de l'antiga Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA) per la nova **Direcció General de Prevenció i Protecció de la Infància i l'Adolescència (DGPPIA)**, amb l'objectiu de reforçar el pes de la prevenció i reordenar l'estructura del sistema. Aquesta reorganització inclou una nova definició de funcions entre unitats administratives i un increment progressiu de recursos professionals, orientat a millorar la capacitat d'intervenció i seguiment (Generalitat de Catalunya, 2025a).

3.3. Principals actuacions desplegades en els diferents àmbits d'intervenció

En els darrers anys, Catalunya ha impulsat actuacions, protocols, serveis, figures professionals i estratègies orientades a donar compliment a les obligacions establertes per la LOPIVI. Els subapartats següents presenten una anàlisi descriptiva de les principals mesures desplegades en cadascun dels buit àmbits d'intervenció, amb l'objectiu d'identificar els instruments, recursos i iniciatives impulsades per les administracions

públiques i altres agents amb implicació en la protecció de les infàncies i adolescències davant la violència.

► ÀMBIT FAMILIAR (ARTS. 26–29 LOPIVI)

La LOPIVI estableix que les administracions públiques han de promoure entorns familiars protectors mitjançant actuacions de suport a la parentalitat positiva, la detecció precoç de situacions de risc i l'acompanyament a les famílies en situació de vulnerabilitat. Aquest enfocament situa la família com un espai clau per a la prevenció de la violència i per a la promoció del desenvolupament integral de les infàncies i adolescències.

A Catalunya, aquest mandat es desplega mitjançant diverses actuacions orientades a reforçar les competències parentals i promoure models de criança basats en el bon tracte. Entre les principals iniciatives destaquen els **Serveis d'Intervenció Socioeducativa (SIS)**, orientats al treball amb infàncies, adolescències i famílies en situació de risc, així com els programes d'acompanyament familiar i educació parental impulsats pels serveis socials bàsics i per entitats del tercer sector social (Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, 2016).

També formen part d'aquest desplegament els **Serveis d'Orientació i Acompanyament a les Famílies (SOAF)**, concebuts com a serveis universals de suport, orientació i assessorament familiar (Generalitat de Catalunya, s.d.), així com els espais familiars i altres recursos de suport a la primera infància amb funcions preventives. Aquest conjunt d'actuacions s'alinea amb els principis de la parentalitat positiva promoguts pel Consell d'Europa (Council of Europe, 2009).

La detecció precoç de situacions de risc es desenvolupa principalment a través dels serveis socials bàsics, que actuen com a porta d'entrada al sistema de protecció. Les situacions de vulnerabilitat poden ser identificades a partir de la demanda de les

pròpies famílies, de derivacions efectuades per centres educatius, serveis sanitaris o cossos policials, o bé mitjançant el treball comunitari desenvolupat en el territori.

Els **Equips d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (EAIA)** tenen un paper central en la valoració de situacions de risc greu o desamparament i en la proposta de mesures de protecció adequades (Generalitat de Catalunya, 2024a). Paral·lelament, els serveis de pediatria, salut mental infantojuvenil i els centres educatius contribueixen a la identificació de possibles indicadors de negligència, maltractament o vulnerabilitat familiar.

Els programes d'acompanyament familiar constitueixen una de les principals eines de prevenció del sistema català de protecció. Els **SIS** desenvolupen actuacions socioeducatives amb nens, nenes, adolescents i les seves famílies, incloent suport educatiu, orientació familiar, reforç de vincles, desenvolupament d'hàbits i acompanyament en situacions de dificultat social (Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, 2016).

El ***Pla de millora del sistema d'atenció a la infància i l'adolescència de Catalunya 2022–2025*** identifica la prevenció de les situacions de risc i el reforç dels serveis de proximitat com un dels eixos principals de transformació del sistema (Generalitat de Catalunya, 2023b). En aquesta mateixa línia, el Govern ha anunciat recentment el reforç dels EAIA i dels SIS mitjançant noves dotacions pressupostàries destinades a millorar l'atenció a les infàncies i adolescències en situació de risc (Generalitat de Catalunya, 2026).

La protecció de nens, nenes i adolescents afectats per situacions de violència masclista es desplega principalment a través de la **Xarxa d'Atenció i Recuperació Integral per a les Dones en Situació de Violència Masclista**, integrada pels **Serveis d'Intervenció Especialitzada (SIE)**. Aquests serveis ofereixen atenció psicològica, jurídica i social especialitzada a dones,

adolescents i fills i filles afectades per situacions de violència masclista (Generalitat de Catalunya, 2025c).

Aquest sistema es complementa amb la línia d'atenció especialitzada **900 900 120**, disponible les vint-i-quatre hores del dia (Generalitat de Catalunya, 2022c), així com amb els serveis d'acolliment substitutori de la llar per a dones i els seus fills i filles quan la permanència al domicili implica una situació de risc (Generalitat de Catalunya, 2025d).

► ÀMBIT EDUCATIU (ARTS. 30–37 LOPIVI)

L'àmbit educatiu ocupa una posició central en el desplegament de la LOPIVI, atès que els centres educatius constitueixen un dels principals espais de socialització, detecció precoç i promoció del benestar de les infàncies i adolescències. A Catalunya, aquest desplegament s'ha concretat mitjançant la incorporació de noves figures professionals, el desenvolupament de protocols específics, la consolidació dels plans de convivència, l'impuls de la formació dels equips docents i la creació de mecanismes de coordinació amb altres sistemes de protecció.

L'article 35 de la LOPIVI preveu la figura del coordinador o coordinadora de benestar i protecció als centres educatius. A Catalunya, aquesta funció s'ha desplegat mitjançant la creació de la figura del **coordinador/a de coeducació, convivència i benestar emocional (COCOBE)**, implantada de manera generalitzada als centres sostinguts amb fons públics. Durant el curs 2023-2024 es van designar més de 3.400 coordinacions, una per centre educatiu (Generalitat de Catalunya, 2023a).

El model català amplia la funció prevista per la LOPIVI incorporant una mirada integral que relaciona convivència, coeducació i benestar emocional. Entre les seves funcions destaquen la incorporació d'aquests eixos als projectes educatius, la detecció precoç de situacions de risc, la coordinació amb

serveis externs, la canalització de comunicacions i la promoció d'accions de sensibilització i prevenció dins la comunitat educativa (Generalitat de Catalunya, 2023a). El desplegament d'aquesta figura s'ha acompanyat de jornades específiques de formació i de materials de suport dirigits als equips directius i a les mateixes persones coordinadores.

Paral·lelament, Catalunya disposa d'un conjunt consolidat de protocols que donen resposta a les obligacions previstes a la LOPIVI en matèria de prevenció, detecció i intervenció davant situacions de violència. Entre els principals instruments destaquen:

- El Protocol d'actuació davant de qualsevol tipus de violència en l'àmbit educatiu (Generalitat de Catalunya, 2024c).
- El **Protocol de prevenció, detecció i intervenció davant el ciberassetjament entre iguals** (Generalitat de Catalunya, 2019).
- El **Protocol marc d'actuacions contra el maltractament a infants i adolescents de Catalunya** (Generalitat de Catalunya, 2017).
- El **Protocol marc per a una intervenció amb diligència deguda en situacions de violències masclistes** (Generalitat de Catalunya, 2022b).
- El **Model d'abordatge de les violències sexuals: un model de país** (Generalitat de Catalunya, 2022a).

Aquests protocols estableixen circuits d'actuació, mecanismes de coordinació i criteris d'intervenció compartits entre els diferents sistemes implicats.

La prevenció de la violència també s'ha incorporat de forma estructural mitjançant els **Projectes de convivència**, obligatoris per a tots els centres educatius de Catalunya d'acord amb la Resolució EDU/1753/2020 (Generalitat de Catalunya, 2020).

Aquests projectes formen part del Projecte Educatiu de Centre i inclouen actuacions orientades a:

- Promoure la cultura de la pau, la inclusió i el respecte a la diversitat.
- Desenvolupar competències socioemocionals.
- Impulsar mecanismes de mediació i resolució positiva de conflictes.
- Establir protocols interns davant situacions de violència.
- Crear estructures organitzatives de seguiment i avaluació de la convivència.

El Departament d'Educació ha complementat aquest desplegament amb eines digitals específiques per facilitar la diagnosi, la planificació i l'avaluació dels projectes de convivència (Generalitat de Catalunya, 2025b).

La formació dels equips docents constitueix un dels eixos de desplegament de la LOPIVI en l'àmbit educatiu. El Departament d'Educació ha incorporat una oferta formativa específica en matèria de benestar emocional, convivència, prevenció de les violències, coeducació i protecció de la infància dins del sistema de formació permanent del professorat (Generalitat de Catalunya, 2026b).

El desplegament de polítiques de benestar emocional i educació socioemocional també contribueix a reforçar la capacitat dels centres per identificar indicadors de malestar, situacions de violència o factors de risc que poden afectar el desenvolupament de les infàncies i adolescències (Generalitat de Catalunya, 2026a).

La coordinació entre el sistema educatiu i la resta de sistemes de protecció constitueix un element fonamental del model previst per la LOPIVI. Els centres educatius han de mantenir mecanismes estables de relació amb els serveis socials bàsics, els EAIA, els serveis sanitaris, els CSMIJ i els Mossos d'Esquadra.

Aquesta coordinació es complementa amb espais territorials com les **Taules Territorials d'Infància**, previstes per la LDOIA, i amb diverses comissions de seguiment i coordinació per facilitar l'abordatge compartit de situacions complexes (Generalitat de Catalunya, 2013).

► ÀMBIT SANITARI (ARTS. 38–40 LOPIVI)

La LOPIVI atribueix al sistema sanitari funcions essencials en la prevenció, detecció, atenció i recuperació de les infàncies i adolescències víctimes de violència. A Catalunya, aquest desplegament s'ha articulat mitjançant protocols específics, recursos especialitzats de salut mental i desenvolupament de models integrats d'atenció.

El principal instrument de desplegament és el **Protocol d'actuació davant de maltractaments en la infància i l'adolescència en l'àmbit de la salut** (Departament de Salut, 2019). Aquest protocol estableix criteris per a la identificació de situacions de risc, orientacions per a l'exploració clínica, circuits de notificació i derivació i pautes específiques per a l'abordatge de situacions de maltractament i abús sexual infantil. El protocol s'adreça als equips d'atenció primària, hospitals, serveis d'urgències, salut mental, atenció sexual i reproductiva i altres dispositius assistencials.

El desplegament es veu reforçat pel **Pla de salut de Catalunya 2021-2025**, que incorpora actuacions orientades a millorar la detecció i l'atenció de situacions de violència contra la infància (Departament de Salut, 2021).

L'atenció especialitzada es desenvolupa principalment a través dels **Centres de Salut Mental Infantil i Juvenil (CSMIJ)**, que constitueixen el recurs de referència per a l'atenció ambulatoria en salut mental. Catalunya disposa d'una xarxa formada per 52 CSMIJ (Departament de Salut, 2022). Aquesta xarxa es

complementa amb els **Centres de Desenvolupament Infantil i Atenció Precoç (CDIAP)**, que desenvolupen tasques de detecció i atenció primerenca de nens i nenes de 0 a 6 anys amb trastorns del desenvolupament o risc de presentar-los. Durant l'any 2024 van atendre més de 52.000 infants (Generalitat de Catalunya, 2025a). L'atenció es completa amb els serveis d'atenció primària, pediatria, hospitals, urgències i dispositius especialitzats de salut mental.

En els darrers anys s'han desplegat actuacions específiques per reforçar la resposta davant les crisis de salut mental en la infància i l'adolescència. El **Programa d'atenció a la crisi infantil i juvenil en salut mental a Catalunya** ha impulsat la millora dels circuits d'atenció urgent, el reforç dels equips comunitaris i domiciliars, l'ampliació dels hospitals de dia i el desenvolupament de recursos especialitzats per a situacions de crisi (Departament de Salut, 2022). Paral·lelament, l'aprovació del **Pacte Nacional de Salut Mental** (Departament de la Presidència, 2024) estableix un marc de coordinació interdepartamental per reforçar la prevenció, la promoció del benestar emocional i l'accés als serveis especialitzats.

Un dels principals avenços en el desplegament de la LOPIVI a Catalunya és la consolidació del model **Barnahus**, orientat a l'atenció integral de nens, nenes i adolescents víctimes de violència sexual. L'Estratègia Barnahus es va aprovar mitjançant l'Acord GOV/157/2022 (Generalitat de Catalunya, 2022d) i preveu una actuació coordinada entre els departaments de Drets Socials, Salut, Educació, Interior, Justícia i Igualtat i Feminismes.

La xarxa es va completar durant l'any 2024 amb catorze serveis distribuïts territorialment per tot Catalunya (Generalitat de Catalunya, 2025e). Durant el 2024 es van atendre 2.897 casos de violència sexual infantil i durant el 2025 la xifra va

augmentar fins als 3.735 casos (Generalitat de Catalunya, 2025; Generalitat de Catalunya, 2026c).

El desplegament de la LOPIVI en l'àmbit sanitari també ha incorporat accions formatives dirigides als professionals dels diferents dispositius assistencials. Aquestes actuacions s'han desenvolupat principalment en el marc del Protocol d'actuació davant de maltractaments en la infància i l'adolescència (Departament de Salut, 2019), del Programa d'atenció a la crisi infantil i juvenil (Departament de Salut, 2022) i del Pacte Nacional de Salut Mental (Departament de la Presidència, 2024). A escala estatal, el **Protocol Comú d'Actuació Sanitària davant la Violència en la Infància i l'Adolescència** contribueix també a establir criteris compartits per a la formació i actuació dels equips professionals (Ministerio de Sanidad, 2023).

► ÀMBIT SERVEIS SOCIALS (ARTS. 41–44 LOPIVI)

Els serveis socials bàsics constitueixen un dels principals pilars del sistema de protecció previst per la LOPIVI, ja que actuen com a porta d'entrada al sistema de protecció i desenvolupen funcions de detecció precoç, diagnòstic, orientació, intervenció socioeducativa i derivació de situacions de risc. Quan les circumstàncies requereixen una valoració especialitzada, intervenen els **Equips d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (EAIA)**, responsables de l'estudi, valoració i proposta de mesures de protecció davant situacions de risc greu o desemparament (Generalitat de Catalunya, 2024a). Aquest model es complementa amb l'actuació de la **Direcció General de Prevenció i Protecció a la Infància i l'Adolescència (DGPPIA)**, organisme responsable de l'exercici de les funcions de protecció especialitzada i de la coordinació del sistema de protecció a Catalunya (Generalitat de Catalunya, 2024a).

En els darrers temps, el **Pla de millora del sistema d'atenció a la infància i l'adolescència 2022-2025** ha impulsat actuacions orientades a reforçar la prevenció, la coordinació territorial, la intervenció comunitària i la millora dels recursos de suport a les infàncies i adolescències en situació de vulnerabilitat (Generalitat de Catalunya, 2023b).

Una de les principals eines de desplegament de la LOPIVI en aquest àmbit és el **Protocol marc d'actuacions contra el maltractament a infants i adolescents de Catalunya**, aprovat l'any 2017, que estableix criteris compartits d'identificació, notificació, derivació i intervenció davant situacions de violència o maltractament (Generalitat de Catalunya, 2017). Aquest protocol defineix els circuits d'actuació entre els diferents sistemes implicats —serveis socials, educació, salut, seguretat i justícia— i estableix els mecanismes de coordinació necessaris per garantir una resposta integral davant les situacions de violència. El desplegament del protocol s'ha complementat amb altres instruments sectorials, entre els quals destaca el **Protocol marc per a una intervenció amb diligència deguda en situacions de violències masclistes** (Generalitat de Catalunya, 2022b) i el **Model d'abordatge de les violències sexuals: un model de país** (Generalitat de Catalunya, 2022a), que incorporen mesures específiques de coordinació i intervenció amb infàncies i adolescències **víctimes de violència**.

El **Registre Unificat de Maltractaments Infants (RUMI)** constitueix un dels principals instruments de notificació i recollida d'informació sobre situacions de violència contra la infància a Catalunya. Aquest registre permet als equips professionals dels diferents àmbits comunicar situacions de sospita o evidència de maltractament i facilita la coordinació entre els serveis implicats en la protecció de les infàncies i adolescències (Generalitat de Catalunya, 2017). El RUMI forma part de l'estratègia de millora dels sistemes d'informació i de coordinació

interinstitucional prevista tant per la LOPIVI com pels instruments de planificació del sistema català de protecció.

Els **Serveis d'Intervenció Socioeducativa (SIS)** constitueixen un dels principals recursos preventius del sistema català de serveis socials. Aquests serveis desenvolupen actuacions socioeducatives amb infàncies, adolescències i famílies en situació de vulnerabilitat, amb l'objectiu de prevenir l'agreujament de les situacions de risc, reforçar els factors de protecció i afavorir el desenvolupament integral dels nens, nenes i adolescents (Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, 2016). Aquest model s'emmarca en una estratègia més àmplia de prevenció comunitària i intervenció de proximitat, orientada a reforçar la detecció precoç i la resposta davant les situacions de vulnerabilitat abans que aquestes derivin en mesures de protecció més intenses.

■ ÀMBIT DIGITAL (ARTS. 45–46 LOPIVI)

La LOPIVI estableix que les administracions públiques han de promoure un ús segur, responsable i respectuós de les tecnologies digitals, així com desenvolupar mesures de prevenció, detecció i protecció davant les diferents formes de violència que poden produir-se en els entorns digitals. A Catalunya, aquest desplegament s'ha concretat a través de polítiques d'educació digital, recursos de sensibilització, protocols específics davant les violències digitals i diversos canals de comunicació i denúncia.

Una de les principals línies d'actuació ha estat la incorporació de la competència digital dins de les polítiques educatives. El **Pla d'educació digital de Catalunya 2020–2023** va establir com a objectiu reforçar les competències digitals de l'alumnat i del professorat, en coherència amb les recomanacions europees en matèria d'alfabetització digital (Departament

d'Educació, 2020). Posteriorment, les polítiques públiques han evolucionat cap a una perspectiva més centrada en el benestar digital i la prevenció dels riscos associats a l'ús intensiu de les tecnologies.

En aquest marc, el Departament d'Educació ha impulsat el **Pla de digitalització responsable**, orientat a promoure un ús equilibrat dels dispositius digitals i a prioritzar aquelles pràctiques tecnològiques que contribueixen als processos d'aprenentatge i al benestar de l'alumnat (Generalitat de Catalunya, 2025f). Aquest desplegament s'ha complementat amb recursos dirigits a les famílies. La guia **Educació i digitalització: Guia per acompanyar les famílies** ofereix orientacions sobre la gestió dels dispositius digitals, l'establiment de normes d'ús, la promoció del benestar digital, la privacitat, la ciberseguretat i la coordinació entre les famílies i els centres educatius (Departament d'Educació i Formació Professional, 2025).

La prevenció de les violències digitals s'ha desenvolupat principalment a través d'actuacions educatives, protocols específics i recursos de sensibilització. Entre les principals eines destaca el **Protocol de prevenció, detecció i intervenció davant el ciberassetjament entre iguals**, que estableix pautes d'actuació per als centres educatius davant situacions de ciberassetjament que afecten l'alumnat (Departament d'Educació, 2019). Els materials pedagògics de la Xarxa Telemàtica Educativa de Catalunya (XTEC) incorporen també continguts relacionats amb l'ús crític, segur i responsable d'internet i les xarxes socials, així com estratègies per a la prevenció de situacions de violència digital.

Des de l'àmbit de les violències masclistes, la Generalitat ha elaborat la **Guia sobre l'impacte de les violències masclistes digitals**, que identifica manifestacions com l'assetjament en línia, la vigilància digital, la difusió no consentida d'imatges, el control tecnològic o altres formes de

violència exercides mitjançant eines digitals (Departament d'Igualtat i Feminisme, 2024). Paral·lelament, l'**Agència de Ciberseguretat de Catalunya** ha desenvolupat diverses iniciatives de prevenció a través del portal **Internet Segura**, que inclou recursos educatius, materials pedagògics, guies i campanyes de sensibilització sobre qüestions com el ciberassetjament, el grooming, la sextorsió, la privacitat, la suplantació d'identitat i l'ús segur de les xarxes socials. Aquestes actuacions s'adrecen tant a infàncies i adolescències com a famílies i professionals (Agència de Ciberseguretat de Catalunya, 2024).

La LOPIVI estableix que infàncies i adolescències han de disposar de canals accessibles i adaptats per comunicar situacions de violència, incloses aquelles que es produeixen en entorns digitals. En l'àmbit educatiu, Catalunya disposa de l'eina **UsApps**, que permet comunicar situacions de violència de manera confidencial i accessible. Aquesta eina forma part del **Pla Les escoles lliures de violències** i està vinculada a la **Unitat de Suport a l'Alumnat en Situació de Violència (USAV)**, encarregada de gestionar i donar resposta a les comunicacions rebudes (Departament d'Educació, 2021; Departament d'Educació i Formació Professional, 2026).

En l'àmbit de la protecció a la infància i l'adolescència, el recurs **Tot OK?** és un servei públic, gratuït, confidencial i disponible les 24 hores del dia, els 365 dies de l'any, destinat a prevenir, detectar i atendre situacions de violència, risc o desempatament que afectin infàncies i adolescències. Aquest recurs integra diferents canals d'atenció i orientació, entre els quals es manté el telèfon **Infància Respon (116 111)**, així com un xat en línia i un servei de missatgeria per WhatsApp, amb l'objectiu d'adaptar les vies de comunicació als usos habituals de les infàncies i adolescències. A través d'aquests canals, persones professionals especialitzades ofereixen escolta, assessorament, orientació i suport davant situacions de maltractament,

assetjament, ciberassetjament, abusos o altres formes de violència, incloses les que es produeixen en els entorns digitals (Generalitat de Catalunya, 2023c; Generalitat de Catalunya, 2025g).

Els Mossos d'Esquadra disposen igualment de mecanismes específics d'orientació i denúncia davant delictes comesos a internet (Mossos d'Esquadra, 2022a).

► ÀMBIT LLEURE I ESPORT (ARTS. 47–48 LOPIVI)

Una de les principals línies de desplegament en l'àmbit de les activitats de lleure, esportives o de temps lliure amb nens, nenes i adolescents ha estat l'elaboració de protocols específics de protecció. Cal destacar el **Protocol de prevenció dels abusos sexuals i altres maltractaments en l'àmbit de l'educació en el lleure**, que proporciona orientacions a entitats, federacions, empreses i equips educatius per prevenir, detectar i actuar davant situacions d'abús sexual o altres formes de maltractament. El document incorpora circuits d'actuació, pautes d'intervenció i criteris de protecció adaptats a les múltiples activitats (Generalitat de Catalunya, 2020a).

En l'àmbit esportiu, el Govern de la Generalitat va aprovar el **Protocol marc de protecció d'infants i adolescents davant les violències en l'àmbit esportiu**, mitjançant l'Acord GOV/252/2023, de 5 de desembre. Aquest protocol estableix pautes comunes per a la prevenció, detecció i actuació davant situacions de violència en activitats físicoesportives, defineix les funcions de la figura del delegat o delegada de protecció i facilita eines perquè clubs, federacions i entitats esportives incorporin la protecció infantil dins del seu funcionament ordinari (Generalitat de Catalunya, 2023d).

Paral·lelament, nombroses entitats dels àmbits social, esportiu i de lleure han impulsat les seves pròpies **Polítiques**

de Protecció i Bon Tracte a la Infància i l'Adolescència, amb l'objectiu d'incorporar la protecció davant la violència com un element estructural de les organitzacions. Aquestes polítiques inclouen principis de bon tracte, protocols interns, circuits de comunicació i mecanismes de prevenció i detecció.

La designació d'una persona delegada de protecció constitueix una de les principals novetats introduïdes per la LOPIVI en els àmbits del lleure i l'esport. Aquesta figura és responsable d'escoltar infàncies, adolescències i famílies, canalitzar comunicacions de possibles situacions de violència i vetllar pel compliment dels protocols interns de protecció. A Catalunya, el desplegament d'aquesta figura s'ha desenvolupat especialment en l'àmbit esportiu a partir del mateix **Protocol marc de protecció d'infants i adolescents davant les violències en l'àmbit esportiu**, que estableix les seves funcions en matèria de prevenció, detecció, assessorament intern, activació de circuits d'actuació i promoció d'una cultura organitzativa segura i protectora (Generalitat de Catalunya, 2023d).

En el sector del lleure educatiu i del tercer sector social, la incorporació de figures referents de protecció s'ha vinculat principalment al desenvolupament de les Polítiques de Protecció i Bon Tracte impulsades per les pròpies entitats i organitzacions. En aquest sentit, la **Xarxa de Protecció i Bon Tracte a la Infància i l'Adolescència** de Catalunya està contribuint a promoure l'adopció de referents de protecció, circuits interns i compromisos organitzatius orientats a garantir entorns segurs per a les infàncies i adolescències (FEDAIA, 2025).

En l'àmbit esportiu, el **Consell Català de l'Esport** ha impulsat accions formatives específiques, entre les quals destaca el curs en línia *Protecció de les persones menors d'edat enfront la violència en l'àmbit esportiu*, així com jornades territorials dirigides a professionals, entitats i agents esportius sobre protecció

de la infància, protocols d'actuació i prevenció de les violències (Generalitat de Catalunya, 2023d).

En l'àmbit del lleure educatiu, la DGPIIA ha posat a disposició de les entitats diversos recursos específics de formació i sensibilització. Tanmateix, el seu desplegament i accés no ha estat homogeni en el conjunt de les organitzacions i equips professionals del sector (Generalitat de Catalunya, 2020b). A aquestes actuacions s'hi afegeixen les iniciatives impulsades per les entitats del tercer sector social, que han desenvolupat programes propis de capacitació i sensibilització orientats a incorporar els principis de la LOPIVI dins de la pràctica quotidiana de les organitzacions.

► FORCES I COSSOS DE SEURETAT (ARTS. 49–50 LOPIVI)

La LOPIVI estableix que les forces i cossos de seguretat han de disposar d'estructures especialitzades, professionals formats i mecanismes de coordinació que garanteixin una atenció adequada a les infàncies i adolescències víctimes de violència, minimitzant la victimització secundària i assegurant una actuació coordinada amb la resta del sistema de protecció. Una de les principals mesures desplegades és la consolidació dels **Grups d'Atenció a la Víctima (GAV)** dels Mossos d'Esquadra. Aquests equips especialitzats desenvolupen funcions d'atenció, orientació, protecció i seguiment de víctimes de violència masclista, violència domèstica i altres situacions que afecten persones especialment vulnerables, incloent-hi infàncies i adolescències. Els GAV es troben desplegats territorialment a les diferents comissaries dels Mossos d'Esquadra i actuen en coordinació amb la resta de serveis implicats en la protecció de les víctimes (Mossos d'Esquadra, 2022b).

En l'àmbit específic de la infància i l'adolescència, el cos policial disposa també de l'**Àrea Central de Menors**, unitat

especialitzada en la investigació i gestió de situacions que afecten persones menors d'edat, tant en l'àmbit de la protecció com en el de la justícia juvenil. Aquesta especialització facilita la coordinació amb Fiscalia, serveis socials, sistema educatiu i altres dispositius de protecció (Generalitat de Catalunya, 2024b). A més, els Mossos d'Esquadra formen part dels circuits de comunicació i resposta davant situacions de maltractament infantil, assumint funcions de recepció de denúncies, valoració inicial del risc, protecció immediata i activació dels mecanismes de coordinació corresponents.

La coordinació entre els cossos policials i la resta d'agents del sistema de protecció constitueix un dels principals eixos del desplegament de la LOPIVI. El principal instrument és el **Protocol marc d'actuacions contra el maltractament a infants i adolescents de Catalunya**, que estableix criteris compartits de detecció, comunicació, valoració del risc, derivació i intervenció entre els àmbits policial, social, sanitari, educatiu, judicial i de protecció a la infància (Generalitat de Catalunya, 2017). Paral·lelament, els Mossos d'Esquadra han desenvolupat protocols i procediments específics d'intervenció en àmbits com les violències sexuals, la violència masclista, el ciberassetjament, les situacions de risc suïcida i altres formes de violència que poden afectar infàncies i adolescències.

Un dels principals avenços dels darrers anys ha estat la incorporació dels Mossos d'Esquadra al model **Barnahus**, que integra la intervenció policial dins d'un sistema multidisciplinari compartit amb professionals dels àmbits judicial, sanitari, psicològic i social. Aquest model permet centralitzar l'atenció a nens, nenes i adolescents víctimes de violència sexual en un únic espai especialitzat, afavorint la coordinació entre serveis i reduint la victimització secundària associada als procediments d'investigació i atenció (Generalitat de Catalunya, 2022d). La participació policial en aquest model s'articula a través de

protocols compartits, processos coordinats de recollida d'informació i mecanismes conjunts de seguiment dels casos.

Els cossos policials han de participar també en espais de coordinació territorial orientats a garantir una resposta integral davant les situacions de violència contra la infància. Entre aquests espais destaquen les **Taules Territorials d'Infància**, les comissions de seguiment de casos i els circuits territorials de maltractament infantil, que faciliten la cooperació entre professionals dels àmbits social, sanitari, educatiu, judicial i policial.

La formació especialitzada constitueix una altra de les mesures previstes per la LOPIVI. A Catalunya, aquesta formació es desenvolupa principalment a través de l'**Institut de Seguretat Pública de Catalunya (ISPC)** i dels programes de formació continuada dels Mossos d'Esquadra. Els itineraris formatius incorporen continguts relacionats amb el maltractament infantil, les violències sexuals, la violència masclista, el ciberassetjament, la protecció de víctimes vulnerables i les tècniques d'entrevista adaptades a infàncies i adolescències. Aquestes accions formatives s'adrecen especialment als Grups d'Atenció a la Víctima (GAV), a les unitats de menors i a altres professionals que intervenen habitualment en situacions de protecció de la infància (Generalitat de Catalunya, 2022d).

► CENTRES DE PROTECCIÓ (ARTS. 53–55 LOPIVI)

Els centres de protecció han de garantir entorns segurs, protectors i respectuosos amb els drets de les infàncies i adolescències, mitjançant l'adopció de protocols específics de prevenció i actuació davant qualsevol forma de violència, la disponibilitat de canals de comunicació accessibles i la implantació de mecanismes de supervisió i garantia de drets. A Catalunya, aquest desplegament s'ha desenvolupat principalment a través del sistema

de protecció gestionat per la DGPPIA, conjuntament amb les entitats gestores dels recursos residencials i els diferents serveis especialitzats vinculats a la protecció de la infància.

Els centres residencials de protecció han incorporat progressivament protocols interns orientats a prevenir, detectar i actuar davant situacions de violència que poden afectar infàncies i adolescències tutelades per l'Administració. Aquests protocols inclouen actuacions específiques davant situacions de maltractament, agressions entre iguals, violències sexuals, conductes autolesives, fugues, episodis de crisi o desregulació emocional i altres situacions que poden comprometre la seguretat i el benestar de les persones ateses.

Aquesta implementació s'ha vist reforçada per la incorporació de **Polítiques de Protecció i Bon Tracte** impulsades per nombroses entitats del tercer sector que gestionen serveis residencials. Aquestes iniciatives han comportat l'elaboració de protocols interns, circuits de comunicació, figures referents de protecció i mecanismes específics de prevenció i detecció de situacions de risc, adaptats als principis establerts per la LOPIVI. Paral·lelament, els centres han incorporat models d'intervenció orientats a reforçar els drets de les infàncies i adolescències, la promoció del bon tracte, el vincle educatiu i l'acompanyament emocional. Així mateix, els recursos residencials disposen de procediments de notificació i comunicació davant situacions de risc o sospita de violència, així com de circuits de coordinació amb la resta d'agents amb implicació.

Els centres residencials disposen de sistemes interns de registre i comunicació d'incidències, que permeten activar els protocols corresponents davant situacions de conflicte, violència o risc. Simultàniament, el sistema català de protecció posa a disposició de les infàncies i adolescències diferents canals externs de comunicació, als quals també poden recórrer familiars, professionals o altres persones adultes davant situacions de sospita

o evidència de vulneració de drets. En les situacions que requereixen una intervenció immediata, els centres poden activar els circuits de coordinació amb la DGPPIA, els serveis socials, els Mossos d'Esquadra, els serveis sanitaris o la Fiscalia, d'acord amb els protocols vigents i les instruccions del sistema de protecció (Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, 2021).

En aquest marc, es pertinent destaca el paper de la **Sindicatura de Greuges de Catalunya**, que actua com a mecanisme extern de garantia de drets i pot rebre queixes o comunicacions relacionades amb la situació d'infàncies i adolescències ateses en serveis residencials. Els informes anuals sobre els drets de l'infant han insistit en la importància que les persones ateses coneguin els seus drets i disposin de canals adequats per expressar queixes o preocupacions (Síndic de Greuges de Catalunya, 2025).

La **supervisió dels centres de protecció** constitueix un altre dels elements centrals previstos per la LOPIVI per prevenir situacions de violència institucional i garantir el respecte als drets de les infàncies i adolescències. En aquest àmbit, Catalunya ha impulsat diverses actuacions orientades a reforçar els mecanismes de control, seguiment i garantia de drets dins del sistema de protecció. Entre aquestes actuacions destaquen els processos de revisió i internalització de determinats serveis dirigits a joves extutelats, orientats a reforçar la supervisió pública, incrementar la traçabilitat dels processos i millorar els mecanismes de control administratiu i assistencial.

Aquestes actuacions es complementen amb sistemes d'informació i seguiment com el **Sini@**, els informes periòdics del sistema de protecció i els diferents mecanismes de registre, monitoratge i traçabilitat dels expedients de protecció (Generalitat de Catalunya, 2026d).

3.4. Comparativa territorial de la implementació de la LOPIVI

L'aprovació de la LOPIVI l'any 2021 va impulsar un procés de transformació dels sistemes de protecció a les infàncies i adolescències a tot l'Estat espanyol. Tot i compartir un mateix marc normatiu, **el desplegament de la llei ha evolucionat de manera desigual entre les diferents comunitats autònomes**, tant pel que fa al ritme d'implementació com al desenvolupament operatiu de les mesures previstes (Ministerio de Juventud e Infancia, 2025a).

En termes generals, la majoria de comunitats autònomes han impulsat processos d'adaptació normativa, han desenvolupat protocols específics i han incorporat algunes de les figures i mecanismes previstos per la LOPIVI, especialment en els àmbits educatiu i de protecció a la infància. No obstant això, continuen existint diferències significatives pel que fa als recursos disponibles, la coordinació entre sistemes, la formació especialitzada dels equips professionals, els mecanismes d'avaluació i la capacitat de seguiment de les polítiques desplegades (Plataforma de Infancia, 2026). Aquestes diferències es fan especialment visibles en àmbits que requereixen una elevada coordinació institucional i una inversió sostinguda, com ara les violències digitals, la prevenció de la violència institucional, els sistemes d'informació compartits o els models integrats d'atenció a les víctimes.

Entre les comunitats autònomes que han desenvolupat estratègies més avançades de desplegament destaca **Catalunya**, especialment per la consolidació del model Barnahus i per l'existència d'estructures estables de coordinació entre els sistemes de serveis socials, salut, educació i seguretat. Catalunya ha estat pionera en la implementació territorial d'un model integral d'atenció a nens, nenes i adolescents

víctimes de violència sexual, desplegant progressivament una xarxa de serveis especialitzats que actualment constitueix la iniciativa més avançada de l'Estat en aquest àmbit (Ministerio de Juventud e Infancia, 2025b).

Juntament amb Catalunya, altres territoris han impulsat iniciatives destacables. El **País Basc** ha desenvolupat l'*Estrategia Vasca contra la Violencia hacia la Infancia y la Adolescencia 2022–2025*, amb una aposta significativa pel reforç dels serveis socials comunitaris, la formació especialitzada i els mecanismes de participació infantil. Per la seva banda, **Navarra** ha estat una de les primeres comunitats autònomes a incorporar el model Barnahus dins del seu sistema de protecció, reforçant una perspectiva comunitària i integral de prevenció i atenció a la violència contra la infància (Save the Children España, 2024).

Altres comunitats autònomes, com la **Comunitat Valenciana**, **Cantàbria** o les **Illes Balears**, també han desenvolupat iniciatives rellevants relacionades amb l'atenció a la violència sexual infantil, la implementació de protocols educatius específics o la creació de figures de coordinació i protecció. En molts casos, però, aquests processos es troben encara en fases de consolidació o de desplegament territorial progressiu.

En conjunt, la comparativa autonòmica situa Catalunya entre els territoris amb un major grau de desenvolupament de les mesures previstes per la LOPIVI, especialment en àmbits com la coordinació interinstitucional, la prevenció de la victimització secundària i la implantació de models integrals d'atenció com Barnahus. Tanmateix, l'anàlisi també evidencia que Catalunya comparteix bona part dels reptes presents al conjunt de l'Estat, especialment en relació amb la salut mental infantojuvenil, la sostenibilitat dels sistemes de protecció residencial, les desigualtats territorials en l'accés als recursos

especialitzats i la consolidació de sistemes d'informació i coordinació més integrats. Això posa de manifest que, malgrat els avenços assolits, el desplegament efectiu de la LOPIVI continua formant part d'un procés de transformació institucional que encara requereix consolidació, recursos i desenvolupament sostingut.

4. La implementació efectiva de la LOPIVI

4.1. Valoració de la implementació de la LOPIVI per àmbits d'intervenció

L'anàlisi que es presenta a continuació complementa la revisió documental i institucional desenvolupada en els apartats anteriors i s'ha elaborat a partir del coneixement pràctic acumulat per la FEDAIA i les entitats que en formen part, així com de les aportacions recollides en diferents espais de contrast i assessorament tècnic realitzats durant el procés d'elaboració d'aquest informe.

Les reflexions incorporades parteixen de l'experiència directa de les organitzacions que treballen diàriament amb infants, adolescents i famílies arreu de Catalunya, així com de les contribucions específiques realitzades per la Plataforma de Infància, la Fundació Vicki Bernadet i l'ONG Educo. Aquestes aportacions han permès complementar l'anàlisi del desplegament formal de la LOPIVI amb una aproximació centrada en la seva implementació efectiva, identificant aquells aspectes que han aconseguit consolidar-se en la pràctica i aquells que continuen presentant dificultats d'aplicació o requereixen un major desenvolupament.

► ÀMBIT FAMILIAR (ARTS. 26-29 LOPIVI)

En l'àmbit familiar, la implementació de la LOPIVI ha contribuït a reforçar els **recursos de suport a les famílies** i les actuacions orientades a la promoció de la **parentalitat positiva**. Tanmateix, l'aterratge efectiu d'aquestes mesures continua sent desigual i condicionat per la disponibilitat de **recursos**, la capacitat dels serveis i les **diferències territorials** existents.

Malgrat l'existència de serveis especialitzats de suport i acompanyament familiar, una part important de les actuacions continua concentrant-se en la **intervenció davant situacions de risc ja detectades**, mentre que les actuacions de **prevenció** i de **suport precoç** presenten encara un desenvolupament limitat. Aquesta situació dificulta la identificació anticipada de factors de vulnerabilitat i limita la capacitat d'actuar abans que es produeixin situacions de violència o vulneració de drets.

També persisteixen **desigualtats significatives en l'accés als recursos de suport familiar**. Les **famílies monoparentals**, les famílies en **situació administrativa irregular**, les famílies d'**origen migrant** i altres llars que acumulen factors de **vulnerabilitat estructural** continuen trobant més dificultats per accedir als serveis existents. Aquesta realitat posa de manifest la necessitat de reforçar l'aplicació efectiva del **principi de no-discriminació** reconegut a l'article 2 de la Convenció sobre els Drets de l'Infant i de garantir que les mesures de suport arribin de manera equitativa a totes les famílies, independentment de la seva situació administrativa, social o econòmica.

La **coordinació entre serveis socials, educació, salut i recursos comunitaris** continua depenent en bona mesura de les dinàmiques i capacitats de cada territori. Al mateix temps, la manca de **sistemes d'informació interoperables** dificulta disposar d'una visió compartida de les situacions de risc i limita la capacitat de desenvolupar respostes integrals i coordinades.

► ÀMBIT EDUCATIU (ARTS. 30–37 LOPIVI)

L'àmbit educatiu és probablement un dels espais on la LOPIVI ha generat un major volum de transformacions organitzatives durant els darrers anys. La generalització de la figura del **coordinador o coordinadora de coeducació, convivència i benestar emocional (COCOBÉ)**, l'actualització dels protocols de prevenció i actuació davant les diferents formes de violència i la incorporació de la protecció infantil a les polítiques de convivència constitueixen avenços significatius en el desplegament de la llei.

Tanmateix, la implementació efectiva d'aquestes mesures continua presentant limitacions importants. La principal fa referència a les condicions reals d'exercici de la figura del COCOBÉ. Malgrat la seva implantació generalitzada, en molts centres la dedicació horària assignada continua sent insuficient per desenvolupar adequadament les funcions de prevenció, detecció, coordinació i acompanyament que estableix la LOPIVI. L'assignació d'hores depèn majoritàriament de decisions organitzatives internes i no existeix una regulació vinculant que garanteixi una dedicació mínima proporcional a les dimensions i necessitats de cada centre. Aquesta situació genera diferències significatives entre centres i limita l'efectivitat real de la figura.

Aquesta realitat és especialment visible en part dels **centres concertats i privats**, on la implantació de les mesures vinculades a la protecció de les infàncies i adolescències presenta nivells de desenvolupament més heterogenis. També s'identifiquen mancances en altres espais educatius que atenen nens, nenes i adolescents, com els centres de primer cicle d'educació infantil (0-3 anys), les escoles de música, els ensenyaments esportius o altres ensenyaments de règim especial, malgrat que les obligacions de protecció previstes per la LOPIVI són aplicables a tots els entorns educatius.

La formació dels equips professionals continua sent un altre dels principals reptes. Tot i els esforços realitzats durant els darrers anys, no existeix encara un model plenament consolidat de **formació obligatòria, continuada i especialitzada** per a totes les persones que desenvolupen funcions vinculades a la protecció de la infància. Aquesta necessitat es fa especialment evident davant situacions complexes de violència, on els equips educatius sovint han d'assumir funcions d'acompanyament per a les quals no sempre disposen dels coneixements, la supervisió o el suport especialitzat necessaris.

També es detecten limitacions en el coneixement que tenen les pròpies infàncies i adolescències sobre els mecanismes de protecció existents dins dels centres. La presència formal del COCOBE o dels protocols no garanteix necessàriament que l'alumnat identifiqui aquestes figures com a referents accessibles ni que conegui els canals disponibles per comunicar situacions de violència o demanar ajuda.

Finalment, la coordinació entre el sistema educatiu, els serveis socials, els serveis de salut, els equips especialitzats i les entitats socials continua depenent en gran mesura de les dinàmiques territorials i de la iniciativa de les persones professionals implicades.

► ÀMBIT SANITARI (ARTS. 38–40 LOPIVI)

L'àmbit sanitari és un dels sectors on la LOPIVI ha impulsat avenços rellevants en matèria de detecció precoç, notificació de situacions de risc i coordinació amb la resta del sistema de protecció. Tanmateix, la implementació efectiva d'aquestes mesures es veu condicionada per les tensions estructurals que afecten especialment l'atenció a la salut mental infantojuvenil.

Una de les principals preocupacions identificades és la dificultat d'accés a una atenció psicològica i psiquiàtrica

especialitzada en terminis adequats. Malgrat els esforços de reforç dels darrers anys, les **l·listes d'espera dels CSMIJ** continuen sent elevades en diversos territoris i dificulten que moltes infàncies i adolescències víctimes de violència puguin rebre un acompanyament terapèutic precoç. Aquesta situació és especialment rellevant perquè la recuperació emocional forma part del mateix procés de protecció. Un infant que ha patit violència i no accedeix a suport psicològic en un termini raonable està exposat a riscos de cronificació del trauma, deteriorament del benestar emocional i possibles processos de revictimització.

També es constata que **la capacitat dels equips professionals sanitaris en matèria de violència contra les infàncies i adolescències continua sent desigual**. Tot i els avenços en la incorporació de protocols i eines de detecció, no tots els equips disposen del mateix nivell de formació especialitzada ni dels mateixos recursos per abordar situacions complexes relacionades amb maltractaments, abusos sexuals, violències digitals o problemes de salut mental derivats d'experiències traumàtiques. Aquesta realitat reforça la necessitat de consolidar itineraris formatius estables i especialitzats per als diferents perfils professionals del sistema sanitari.

Un altre element recurrent és la necessitat de reforçar la **coordinació intersistèmica** entre salut, serveis socials, educació, sistema de protecció i recursos especialitzats. Malgrat els avenços assolits a través de dispositius com el model **Barnahus** o els **circuits territorials de maltractament infantil**, la coordinació continua depenent sovint de les dinàmiques locals i de les relacions entre les professionals. La **manca de sistemes d'informació interoperables** continua dificultant una visió integral de les situacions de violència i limita la continuïtat dels processos d'acompanyament.

També s'identifiquen diferències territorials significatives en l'accés als recursos especialitzats. La disponibilitat de

determinats serveis, professionals o dispositius d'atenció no és homogenia arreu del territori, fet que genera desigualtats en la capacitat de resposta davant situacions similars. Aquesta realitat afecta especialment infàncies i adolescències residents en zones rurals o territoris amb menor densitat de recursos.

► ÀMBIT SERVEIS SOCIALS (ARTS. 41–44 LOPIVI)

Els **serveis socials bàsics**, els **EAIA** i la resta de recursos especialitzats de protecció continuen assumint un paper central en la detecció, valoració i acompanyament de les situacions de risc i violència que afecten infàncies i adolescències. Tanmateix, les aportacions recollides assenyalen que la creixent complexitat dels casos i l'increment de les necessitats d'atenció han generat una elevada pressió assistencial que condiciona la capacitat dels equips per desenvolupar actuacions preventives, de seguiment i d'acompanyament amb la intensitat requerida.

Una de les principals preocupacions identificades és la manca d'indicadors estructurals que permetin dimensionar adequadament les necessitats del sistema. Aspectes com les **ràtios de professionals**, la **càrrega de casos per equip** o la **cobertura territorial dels EAIA** són poc accessibles o insuficientment sistematitzats, dificultant la planificació de recursos i la justificació de noves inversions públiques. Aquests indicadors haurien de passar a formar part dels futurs mecanismes de seguiment de la implementació de la LOPIVI.

Com ja s'ha identificat en altres àmbits, una part important dels esforços dels equips continua concentrant-se en la gestió de situacions de risc ja consolidades, mentre que les actuacions de **prevenció**, **detecció precoç** i **suport familiar** disposen sovint de menys recursos dels necessaris. Aquesta situació dificulta avançar cap al model preventiu que promou la LOPIVI i

limita la capacitat d'actuar abans que les situacions de vulneració de drets s'agreugin.

La **coordinació intersistèmica** és un altre dels principals reptes. Malgrat els avenços produïts en els darrers anys, els sistemes d'informació d'educació, salut, serveis socials i protecció continuen presentant dificultats d'interoperabilitat que limiten la construcció d'una visió compartida de les situacions de violència contra la infància. Aquesta realitat també afecta els sistemes de registre i notificació, incloent el desenvolupament i explotació de dades del **RUMI**, considerat un instrument estratègic per millorar el coneixement de les situacions de risc i violència i orientar millor les polítiques públiques.

Es fa palès la necessitat de reforçar els **espais de supervisió, assessorament i formació especialitzada** dels equips professionals. L'abordatge de situacions de violència contra les infàncies i adolescències requereix coneixements específics i suport tècnic continuat, especialment davant casos d'elevada complexitat emocional o relacional.

► ÀMBIT DIGITAL (ARTS. 45–46 LOPIVI)

L'àmbit digital continua sent un dels espais on es percep una major distància entre el desenvolupament normatiu i la capacitat real de prevenció, detecció i resposta davant les violències que afecten infàncies i adolescències. Tot i els avenços produïts en matèria de **ciberseguretat, sensibilització i educació digital**, persisteix la percepció que Catalunya encara no disposa d'una **estratègia integral, transversal i interdepartamental** que articuli una resposta coordinada davant les diferents formes de violència exercides a través dels entorns digitals.

Les actuacions impulsades fins ara s'han concentrat principalment en l'àmbit educatiu i policial, mentre que continua existint un important buit en la intervenció comunitària i

preventiva fora de l'escola. Aquesta realitat és especialment rellevant si es té en compte que bona part de les experiències digitals de les infàncies i adolescències produeixen en espais no formals vinculats al lleure, l'esport, les relacions socials i l'entorn familiar.

També s'identifica la necessitat de reforçar les actuacions de **prevenció i alfabetització digital dirigides a les famílies**, moltes de les quals manifesten dificultats per acompanyar adequadament els seus fills i filles davant fenòmens com el ciberrassetjament, la difusió no consentida d'imatges, els discursos d'odi, el contacte amb persones desconegudes o l'exposició a continguts inadequats. En aquest sentit, es considera que la protecció digital no pot recaure exclusivament sobre els centres educatius, sinó que requereix una implicació més àmplia del conjunt de la comunitat.

Un altre element recurrent és la necessitat de millorar la **formació especialitzada dels equips professionals** que intervenen amb infàncies i adolescències. Les noves formes de violència digital evolucionen amb gran rapidesa i sovint superen la capacitat de resposta dels serveis educatius, socials, sanitaris i comunitaris. Això reforça la necessitat de disposar d'espais permanents de formació, assessorament i actualització professional.

La manca de **sistemes d'informació compartits** dificulta conèixer l'abast real de les violències digitals que afecten les infàncies i adolescències. Les dades disponibles continuen fragmentades entre diferents departaments i serveis, fet que limita la capacitat de seguiment, planificació i avaluació de les polítiques públiques impulsades en aquest àmbit.

Finalment, es destaca la necessitat d'incorporar de manera més activa la **veu de les infàncies i adolescències** en el disseny de les estratègies de prevenció digital. Malgrat ser els principals usuaris dels entorns digitals, continua existint poca

informació sobre com perceben els riscos, quins mecanismes de suport coneixen o quins canals utilitzen quan pateixen situacions de violència en línia. Aquesta participació resulta especialment rellevant per avançar cap a entorns digitals més segurs i adaptats a les experiències reals de les pròpies infàncies i adolescències.

► ÀMBIT LLEURE I ESPORT (ARTS. 47–48 LOPIVI)

L'àmbit del lleure educatiu, l'esport i les **activitats comunitàries** és un dels espais amb major potencial preventiu de la LOPIVI, però també un dels que presenta més diferències entre el desenvolupament normatiu i la seva implementació efectiva sobre el territori. Malgrat els avenços, el desplegament és molt desigual segons el tipus d'entitat, la seva dimensió, els recursos disponibles i el suport rebut per part de les administracions.

Una de les principals qüestions a destacar és la situació de la figura de la **personal delegada de protecció**. Tot i que la seva incorporació s'ha anat estenent progressivament, continua existint una notable manca de definició sobre el seu perfil, les seves funcions, les competències requerides, la formació necessària i els mecanismes de supervisió associats al seu exercici. Aquesta situació genera interpretacions diferencials entre organitzacions i provoca que el desplegament de la figura sigui molt heterogeni. A diferència del que succeeix amb la figura del COCOBE en l'àmbit educatiu, la regulació de la persona delegada de protecció continua sent insuficientment concreta, fet que dificulta la seva consolidació efectiva.

També es detecten **dificultats específiques en les entitats petites i de base comunitària**, que sovint disposen de menys recursos econòmics, menys capacitat tècnica i una elevada dependència del voluntariat. En aquests casos, la implementació de protocols, formacions, canals de comunicació i sistemes

de seguiment resulta especialment complexa. A més, existeix una certa indefinició respecte a alguns àmbits de la **cultura popular i tradicional**, on no sempre resulta clar com s'han d'aplicar les obligacions derivades de la LOPIVI.

Un altre element recurrent és la necessitat de reforçar la **formació especialitzada** de totes les persones que acompanyen o treballen amb infàncies i adolescències. La protecció efectiva requereix molt més que l'existència d'un protocol formal: cal garantir coneixements específics sobre prevenció, detecció, comunicació i abordatge de les diferents formes de violència.

Finalment, existeix una limitada visibilitat social dels mecanismes de suport i denúncia dirigits a infàncies i adolescències. Recursos com el **Tot ok?** -l'antic telèfon Infància Respon 116 111- continuen sent poc coneguts en molts espais de lleure i esport, fet que evidencia la necessitat de reforçar les actuacions de sensibilització i comunicació dirigides tant a les infàncies com a les persones adultes responsables.

► FORCES I COSSOS DE SEGURETAT (ARTS. 49–50 LOPIVI)

L'existència **d'unitats especialitzades** dels cossos policials en els circuits de protecció a la infància que requereixen la seva intervenció i la seva integració en **dispositius d'atenció integral com el model Barnahus són elements que evidencien els avenços realitzats en aquest àmbit. Tanmateix**, cal continuar reforçant els mecanismes de coordinació i treball conjunt amb la resta de sistemes implicats en la protecció de les infàncies i adolescències, especialment els serveis socials, el sistema educatiu, els serveis de salut i les entitats socials.

L'efectivitat dels circuits de protecció continua depenent de les dinàmiques de coordinació existents en cada territori. També és necessari destacar la importància de continuar reforçant la **formació especialitzada** dels equips professionals

policials en matèria de drets de la infància, detecció de situacions de violència, entrevista adaptada a infàncies i adolescències i abordatge de noves formes de violència.

Per últim, malgrat la consolidació dels circuits institucionals, continua existint un coneixement limitat per part de moltes infàncies i adolescències sobre els mecanismes als quals poden recórrer quan pateixen situacions de violència.

► CENTRES DE PROTECCIÓ (ARTS. 53–55 LOPIVI)

Els centres de protecció constitueixen un dels àmbits on la LOPIVI presenta una major transcendència, atès que s'acompanyen infàncies i adolescències que sovint han estat exposades a situacions prèvies de violència i desamparament. Tot i els avenços produïts en matèria de protocols interns, circuits de comunicació i mecanismes de supervisió, persisteixen dificultats importants per garantir una implementació homogènia de les mesures de protecció al conjunt del sistema.

Una de les principals preocupacions identificades és la diferència existent entre la disponibilitat formal de protocols i la seva aplicació efectiva en el dia a dia dels centres. La càrrega assistencial, la complexitat creixent dels casos atesos, la rotació de les persones professionals i les dificultats de cobertura d'alguns equips continuen condicionant la capacitat dels recursos residencials per desplegar plenament una cultura de protecció i bon tracte.

Al mateix temps, és convenient reforçar els mecanismes de supervisió, assessorament i suport als equips professionals que intervenen amb infàncies i adolescències que han viscut situacions de violència. Diverses aportacions assenyalen que la protecció efectiva requereix no només protocols d'actuació, sinó també espais estables d'acompanyament professional que

permetin abordar adequadament situacions d'elevada complexitat emocional i de vincles.

Un altre aspecte destacat és la necessitat de continuar avançant en la participació real de les infàncies i adolescències dins dels serveis residencials. Es disposa de poca informació sobre fins a quin punt coneixen els seus drets, els canals de queixa disponibles o els mecanismes de suport als quals poden recórrer davant possibles situacions de violència. Aquesta qüestió es considera especialment rellevant en un model que aspira a reconèixer les infàncies i adolescències com a subjectes actius de drets.

Finalment, és necessari reforçar les garanties de protecció per a col·lectius especialment vulnerables presents dins del sistema, com les infàncies i adolescències estrangers no acompanyats o els i les joves extutelades en processos de transició a la vida adulta. Aquests col·lectius afronten riscos específics vinculats a la seva situació administrativa, a les dificultats d'accés als recursos i a la discontinuïtat dels itineraris de suport un cop finalitzades les mesures de protecció. En aquest sentit, cal garantir que el desplegament de la LOPIVI arribi també de manera efectiva a aquests perfils i contribueixi a reduir les situacions de desprotecció associades a la seva vulnerabilitat estructural.

4.2. El tercer sector social com a agent clau del sistema de protecció

El **tercer sector social** s'ha consolidat com un actor essencial del sistema català de protecció de les **infàncies i adolescències** i com un dels principals agents impulsors de la **implementació efectiva de la LOPIVI**. Més enllà de la seva funció com a proveïdor de serveis, les entitats socials desenvolupen tasques de **prevenció, detecció, acompanyament, protecció, reparació**

i **promoció dels drets de la infància** que resulten imprescindibles per al funcionament quotidià del sistema de protecció.

A Catalunya, aquest paper es desenvolupa a través d'un teixit ampli, divers i fortament arrelat al territori. Segons dades de la **Taula d'entitats del Tercer Sector Social de Catalunya** (2025, 2026) i de **La Confederació** (2025), el sector agrupa més de 3.000 entitats socials, acompanya més de 2.000.000 de persones anualment i compta amb 120.000 professionals i 525.000 persones voluntàries implicades en l'acció social. En l'àmbit específic de les infàncies i adolescències, les entitats gestionen una part significativa dels recursos del **sistema de protecció**, incloent serveis residencials, centres oberts, serveis d'intervenció socioeducativa, programes de suport familiar, recursos terapèutics i projectes comunitaris.

L'anàlisi realitzada mostra que bona part dels avenços observats en la implementació de la LOPIVI no poden entendre's sense la contribució directa de les **entitats socials**. Moltes organitzacions van iniciar processos de desplegament de **polítiques de protecció i bon tracte** abans que existissin orientacions homogènies o mecanismes consolidats per part de les administracions públiques. Això ha comportat la creació de **protocols interns**, **canals de comunicació i denúncia**, **figures de protecció**, espais de **participació infantil** i accions de formació dirigides a les professionals, equips directius i persones voluntàries.

Al mateix temps, el tercer sector ha actuat com un autèntic agent d'**innovació metodològica** en matèria de protecció a les infàncies i adolescències. Diverses iniciatives impulsades per les entitats han contribuït a introduir enfocaments centrats en el **bon tracte**, la **participació infantil**, la **prevenció de les violències**, l'**atenció al trauma**, la **parentalitat positiva** o la **protecció en entorns digitals**. En molts casos, aquestes experiències han precedit i inspirat mesures que posteriorment han estat incorporades a les polítiques públiques.

Tanmateix, aquesta centralitat operativa contrasta sovint amb una insuficient dotació de **recursos econòmics** per assumir les obligacions derivades de la LOPIVI. Les entitats han hagut d'incorporar noves exigències vinculades a la **formació**, la **supervisió**, les **figures de protecció**, els **protocols d'actuació**, els mecanismes de **participació** i els sistemes de **rendició de comptes** sense que això hagi anat sempre acompanyat d'un increment equivalent del finançament disponible. Aquesta situació afecta especialment les entitats de menor dimensió i aquelles amb una elevada dependència del voluntariat, que sovint disposen de menys capacitat tècnica i organitzativa per afrontar aquests processos.

Aquesta realitat posa de manifest una **paradoxa estructural** del sistema català de protecció: el tercer sector constitueix un dels principals **pilars operatius** de la implementació de la LOPIVI, però no és reconegut institucionalment ni finançat d'acord amb el pes estratègic que assumeix en la pràctica. Sense **finançament estructural suficient i estable** resulta difícil garantir la formació continuada dels equips, la dedicació necessària de les figures de protecció, la supervisió tècnica especialitzada o la qualitat dels mecanismes de prevenció i resposta davant les situacions de violència.

Finalment, és important destacar la necessitat de reforçar la **participació efectiva del tercer sector** en els espais de **governança**, **seguiment** i **avaluació** de les polítiques d'infància. La implementació de la LOPIVI requereix no només la col·laboració de les entitats en l'execució dels serveis, sinó també el reconeixement del seu **coneixement especialitzat** i de la seva **experiència acumulada** en la definició de les estratègies públiques. En aquest sentit, el tercer sector no ha de ser concebut únicament com un executor de polítiques, sinó com un **soci estratègic** en la construcció d'un sistema de protecció més **preventiu, participatiu i centrat en els drets de les infàncies i adolescències**.

5. Conclusions, reptes i propostes d'actuació

5.1. Principals conclusions i reptes de futur

L'anàlisi del desplegament de la LOPIVI a Catalunya mostra que, en els darrers anys, s'han produït avenços significatius en la consolidació d'un model de protecció més preventiu, coordinat i orientat als drets de la infància. La creació de noves figures professionals, el desplegament de protocols específics, la posada en marxa de recursos especialitzats com el model Barnahus i l'impuls de mesures de prevenció en àmbits com l'educació, la salut, els serveis socials, el lleure o l'esport evidencien un compromís institucional creixent amb els principis establerts per la LOPIVI.

Tanmateix, l'estudi constata que la principal diferència continua situant-se entre el **desplegament formal** de les mesures i la seva **implementació efectiva**. En molts àmbits existeixen protocols, figures de referència o mecanismes de coordinació que, malgrat estar formalment implantats, continuen presentant limitacions vinculades als recursos disponibles, la dedicació professional, la formació especialitzada o la manca de mecanismes sistemàtics de seguiment i avaluació.

Un dels principals reptes identificats és la necessitat de garantir una major **equitat territorial**. Les oportunitats de protecció, l'accés als recursos especialitzats i la capacitat de resposta dels diferents sistemes continuen mostrant diferències significatives entre territoris. Aquesta realitat posa de manifest la necessitat d'establir estàndards mínims comuns que assegurin una protecció homogènia per a totes les infàncies i adolescències, independentment del lloc on resideixin.

La **coordinació interinstitucional** continua essent un dels grans desafiaments del sistema. Tot i els avenços assolits,

persisteixen dificultats en la interoperabilitat de dades, en l'intercanvi d'informació entre sistemes i en la consolidació de circuits de treball compartits entre els diferents àmbits i departaments. La protecció integral que promou la LOPIVI requereix avançar cap a models de coordinació més estables, estructurats i sostinguts en el temps.

L'informe també evidencia la necessitat de reforçar els **recursos humans, tècnics i econòmics** dels diferents serveis i dispositius implicats. La implementació efectiva de la llei no es pot sostenir exclusivament sobre el compromís dels equips professionals, sinó que requereix inversions estables que permetin consolidar equips, reduir sobrecàrregues i garantir una atenció especialitzada de qualitat. En aquest sentit, la **formació continuada** de les persones professionals ha de ser considerada una inversió estructural i no una actuació puntual o voluntària.

Una altra conclusió rellevant és que la **participació infantil** continua sent un dels àmbits amb major recorregut de millora. Malgrat que la LOPIVI situa les infàncies i adolescències com a subjectes actius de drets, encara es disposa de poca informació sobre el grau de coneixement que tenen dels seus drets, dels recursos de protecció existents o dels canals als quals poden recórrer davant situacions de violència. Consolidar una protecció efectiva implica avançar cap a un model construït no només per a la infància, sinó també amb la participació activa dels propis nens, nenes i adolescents.

En una futura revisió de la LOPIVI, seria pertinent incorporar una **perspectiva d'Educació 360** que reconegui la diversitat d'espais en que participen infàncies i adolescències. En aquest sentit, caldria ampliar l'abast de la norma per incloure de manera més explícita aquells àmbits que actualment no hi queden prou reflectits, com ara les activitats culturals, l'educació en el lleure, els espais comunitaris, el teixit associatiu i altres entorns.

L'anàlisi també confirma el paper essencial del **tercer sector social** en el desplegament de la LOPIVI a Catalunya. Les entitats socials no només constitueixen un dels principals pilars operatius del sistema de protecció, sinó que han estat impulsores de nombroses iniciatives innovadores en matèria de bon tracte, prevenció, participació infantil i protecció davant les violències. Aquest paper estratègic fa necessari reforçar-ne el reconeixement institucional, la participació en els espais de governança i el finançament estable dels serveis i programes que desenvolupen.

En definitiva, Catalunya disposa avui d'una base sòlida sobre la qual continuar construint el desplegament de la LOPIVI. El repte dels pròxims anys no passa tant per aprovar noves mesures com per consolidar les existents, garantir-ne l'aplicació efectiva arreu del territori i avançar cap a una veritable cultura de **bon tracte, prevenció i protecció integral**, capaç de situar els drets i el benestar de les infàncies i adolescències al centre de totes les polítiques públiques i actuacions professionals.

5.2. Recomanacions i propostes d'actuació

► RECOMANACIONS A L'ADMINISTRACIÓ AUTONÒMICA

1. Actualitzar el marc normatiu català de protecció a les infàncies i adolescències.

- Impulsar l'actualització de la Llei 14/2010 (LDOIA) per incorporar de manera explícita els principis, obligacions i figures previstes a la LOPIVI.
- Desenvolupar els decrets i instruments reglamentaris necessaris per garantir una aplicació homogènia de la llei a tot el territori.

2. Regular les figures de protecció previstes per la LOPIVI.

- Desenvolupar normativament la figura de la persona delegada de protecció en les entitats socials, esportives, de lleure i serveis residencials.
- Establir un marc comú que defineixi els requisits mínims de la figura de COCOBE, incloent-hi el perfil professional, les funcions, la formació específica, la dedicació horària i els mecanismes de supervisió i seguiment.

3. Garantir recursos suficients per a la implementació efectiva de la LOPIVI.

- Incrementar el finançament estructural dels serveis públics i dels serveis concertats vinculats a la protecció de les infàncies i adolescències.
- Garantir una dotació específica per assumir els costos derivats de la implementació de la LOPIVI: figures de protecció, formació, supervisió, protocols i sistemes de seguiment.
- Reforçar especialment els serveis de prevenció de violències.

4. Implantar un sistema estable d'indicadors i rendició de comptes.

- Crear un sistema català d'indicadors que permeti mesurar la implementació efectiva de la LOPIVI més enllà del compliment formal.
- Incorporar indicadors de qualitat, coordinació, participació infantil, equitat territorial i perspectiva de gènere.
- Publicar periòdicament dades agregades que permetin avaluar l'evolució del sistema.

5. Garantir la formació obligatòria dels equips professionals.

- Establir itineraris formatius homologats i obligatoris per a tots els equips professionals que treballen amb infàncies i adolescències.
- Garantir que aquesta formació sigui continuada, acreditada i finançada públicament.
- Incorporar continguts específics sobre trauma, bon tracte, participació infantil, perspectiva de gènere i violència digital.

6. Reduir les desigualtats territorials.

- Definir estàndards mínims garantits de protecció per a tots els municipis de Catalunya.
- Reforçar la prestació de serveis dels recursos especialitzats als territoris rurals i als municipis de menor dimensió.
- Garantir una cobertura territorial equitativa dels serveis especialitzats.

7. Reforçar la governança del sistema de protecció.

- Crear espais permanents de participació del tercer sector social en la planificació, seguiment i avaluació de les polítiques de protecció.
- Incorporar de manera estable la participació d'infàncies i adolescències en els òrgans consultius vinculats a la infància.

8. Millorar els sistemes d'informació i registre.

- Impulsar la interoperabilitat dels sistemes de dades dels àmbits educatiu, sanitari, social i policial.
- Reforçar el desenvolupament dels sistemes de registre i notificació de situacions de violència per disposar de dades fiables i comparables.

► RECOMANACIONS A LES ADMINISTRACIONS LOCALS

1. Consolidar la prevenció com a eix central de les polítiques municipals d'infància.

- Garantir l'existència de serveis de detecció precoç i acompanyament familiar en tots els municipis.
- Reforçar els programes de parentalitat positiva i suport a les famílies.

2. Enfortir els espais locals de coordinació.

- Consolidar les taules locals d'infància i adolescència amb participació dels serveis públics, centres educatius, entitats socials i agents comunitaris.
- Generalitzar les subcomissions socials com a espais estables de coordinació de casos.

3. Garantir l'equitat territorial.

- Impulsar mecanismes específics de suport als municipis petits i rurals.
- Afavorir fórmules de cooperació supramunicipal per compartir recursos especialitzats.

4. Promoure la participació de les infàncies i adolescències.

- Incorporar infàncies i adolescències en els processos de diagnosi, planificació i avaluació de les polítiques municipals.
- Reforçar els consells locals d'infàncies i adolescències i altres espais de participació.

5. Impulsar accions de sensibilització comunitària.

- Desenvolupar campanyes locals de promoció del bon tracte, prevenció de les violències i difusió dels canals de suport i denúncia.

- Potenciar la implicació de famílies, entitats, centres educatius i comunitat en la construcció d'entorns protectors i ben tractants.

D RECOMANACIONS A LES ENTITATS DEL TERCER SECTOR SOCIAL

1. Consolidar les Polítiques de Protecció i Bon Tracte com a eina de transformació organitzativa.

- Avançar cap a models de protecció que superin el compliment formal i esdevinguin part de la cultura organitzativa.
- Incorporar la protecció infantil en la governança, la gestió i l'avaluació de les organitzacions.

2. Garantir la implementació efectiva de les figures de protecció.

- Assegurar que les persones delegades de protecció disposin de funcions definides, formació específica i temps suficient per exercir les seves responsabilitats.
- Impulsar sistemes de supervisió i seguiment periòdic de la seva activitat.

3. Reforçar la participació infantil.

- Incorporar la veu de les infàncies i adolescències en el disseny, implementació i avaluació de les polítiques de protecció.
- Crear mecanismes accessibles perquè puguin expressar les seves opinions, preocupacions i propostes de millora.

4. Potenciar la cooperació entre entitats.

- Crear xarxes de suport mutu entre entitats de diferents dimensions per facilitar la implementació de les obligacions de la LOPIVI.

- Impulsar espais compartits d'assessorament, acompanyament i capacitació entre entitats per reforçar la implementació de les polítiques de protecció i bon tracte, especialment en aquelles organitzacions amb menys recursos o capacitat tècnica.

5. Reforçar la funció d'innovació social.

- Continuar desenvolupant metodologies innovadores de prevenció de la violència, promoció del bon tracte i participació infantil.
- Compartir coneixement, bones pràctiques, proves pilot exitoses i experiències transferibles al conjunt del sistema.

6. Incorporar mecanismes de rendició de comptes.

- Establir sistemes interns de seguiment i avaluació de les polítiques de protecció.
- Analitzar periòdicament els resultats obtinguts i incorporar processos de millora contínua.

6. Referències bibliogràfiques i documentals

- Agència de Ciberseguretat de Catalunya. (2024). *Internet Segura*. Generalitat de Catalunya. <https://ciberseguretat.gencat.cat/ca/agencia/projectes/internet-segura/>
- Álvarez Vélez, M. I., Belmonte Castell, Ó., López Llorente, M., Martín Rivas, A., Martínez García, C., Viqueira Martínez, M., & Pérez Crespo, M. J. (2025). *Estándares mínimos para el ejercicio de la función de coordinación de bienestar y protección en los centros educativos*. Educo. https://www.britishcouncil.es/sites/default/files/estandares_minimos.pdf
- Barudy, J., & Dantagnan, M. (2010). *Los buenos tratos a la infancia: Parentalidad, apego y resiliencia*. Gedisa. <https://irp-cdn.multiscreen-site.com/a8c32bb2/files/uploaded/318106899-286-Los-Buenos-Tratos-a-La-Infancia-Barudy-Dantagnan.pdf>
- Beltrán Ramírez, I., & Fernández Martín, M. (2024). Análisis de la nueva era de la infancia y la adolescencia: modificación del sistema de protección según la legislación estatal y autonómica: retos y desafíos. *Trabajo Social Hoy*, 102, 21–36. <https://www.trabajosocialhoy.com/articulo/439>
- Bowen, G. A. (2009). Document analysis as a qualitative research method. *Qualitative Research Journal*, 9(2), 27–40. https://www.researchgate.net/publication/240807798_Document_Analysis_as_a_Qualitative_Research_Method
- Committee on the Rights of the Child. (2009). *General comment No. 12 (2009): The right of the child to be heard (CRC/C/GC/12)*. Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights. <https://digitallibrary.un.org/record/671444?v=pdf>
- Committee on the Rights of the Child. (2011). *General comment No. 13 (2011): The right of the child to freedom from all forms of violence (CRC/C/GC/13)*. Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights. <https://digitallibrary.un.org/record/711722?v=pdf>
- Council of Europe. (2009). *Council of Europe policy guidelines on integrated national strategies for the protection of children from violence*. Council of Europe. <https://rm.coe.int/168046d3ao>

- Departament d'Educació. (2019). *Protocol de prevenció, detecció i intervenció davant l'assetjament i el ciberassetjament entre iguals*. Generalitat de Catalunya. <https://repositori.educacio.gencat.cat/handle/20.500.12694/2903#page=1>
- Departament d'Educació. (2020). *Pla d'educació digital de Catalunya 2020–2023: Un pla per aprendre en un món digital*. Direcció General d'Innovació, Recerca i Cultura Digital. Generalitat de Catalunya. <https://educacio.gencat.cat/web/.content/home/departament/publicacions/colleccions/pla-educacio-digital/pla-educacio-digital-catalunya/pla-educacio-digital.pdf>
- Departament d'Educació. (2021). *Les escoles lliures de violències*. Direcció General de Currículum i Personalització. Generalitat de Catalunya. <https://educacio.gencat.cat/web/.content/home/departament/publicacions/monografies/violencies/escoles-lliures-violencies/escoles-lliures-violencies.pdf>
- Departament d'Educació i Formació Professional. (2025). *Menys pantalla, més vida! Educació i digitalització: Guia per acompanyar les famílies*. Generalitat de Catalunya. <https://educacio.gencat.cat/web/.content/home/departament/publicacions/monografies/mon-digital/guia-families-menys-pantalles/guia-families.pdf>
- Departament d'Educació i Formació Professional. (2026). *UsApps: Unitat de Suport a l'Alumnat en Situació de Violència*. Generalitat de Catalunya. <https://usav.educacio.gencat.cat/>
- Departament d'Igualtat i Feminisme. (2024). *Guia sobre l'impacte de les violències masclistes digitals*. Direcció General per a l'Erradicació de les Violències Masclistes. Generalitat de Catalunya. https://igualtat.gencat.cat/web/.content/Ambits/violencies-masclistes/NOVA-ESTRUCTURA/Protocols/Guia-sobre-l'impacte-de-les-violencies-de-masclistes-digitals_2024.pdf
- Departament de Drets Socials i Inclusió. (2022). *Comunicació de maltractaments d'infants i adolescents*. Generalitat de Catalunya. https://dretssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematicas/infancia_i_adolescencia/proteccio_a_la_infancia_i_ladolescencia/maltractaments_dinfants_i_adolescents/comunicacio_de_maltractaments_dinfants_i_adolescents/index.html

- Departament de Drets Socials i Inclusió. (2025a). *Centres de desenvolupament infantil i atenció precoç (CDIAP): Xifres d'infants atesos*. Generalitat de Catalunya. https://dretssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematics/infancia_i_adolescencia/atencio_precoc/cdiap/
- Departament de Drets Socials i Inclusió. (2025b). *Sistema d'informació SINIA: informació addicional dels tractaments*. Generalitat de Catalunya. https://dretssocials.gencat.cat/ca/el_departament/proteccio-de-dades/infoad-dicional/tractaments/sistema-informacio-sinia/index.html
- Departament de Drets Socials i Inclusió. (2026). *Informe sobre l'estat dels serveis socials a Catalunya 2024*. Generalitat de Catalunya. <https://social.bibliotecadigital.gencat.cat/bitstream/handle/20.500.14622/1742/Informe-estat-serveis-socials-2024.pdf.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
- Departament de Presidència. (2022). *Pacte Nacional de Salut Mental*. Generalitat de Catalunya. <https://presidencia.bibliotecadigital.gencat.cat/bitstream/handle/20.500.14623/928/Pacte%20Nacional%20de%20Salut%20Mental%20%28Català%29?sequence=1&isAllowed=y>
- Departament de Salut. (2019). *Protocol d'actuació davant de maltractaments en la infància i l'adolescència en l'àmbit de la salut*. Generalitat de Catalunya. https://scientiasalut.gencat.cat/bitstream/handle/11351/4053/protocol_actuacio_davant_maltractaments_infancia_adolescencia_ambit_salut_2019.pdf?sequence=1
- Departament de Salut. (2021). *Pla de salut de Catalunya 2021-2025*. Direcció General de Planificació en Salut. Generalitat de Catalunya. https://scientiasalut.gencat.cat/bitstream/handle/11351/7948/pla_salut_catalunya_2021_2025_2021.pdf
- Departament de Salut. (2022). *Programa d'atenció a la crisi infantil i juvenil en salut mental a Catalunya*. Pla Director de Salut Mental i Addiccions. Generalitat de Catalunya. https://scientiasalut.gencat.cat/bitstream/handle/11351/7961/programa_atencio_crisi_infantil_juvenil_salut_mental_catalunya_2022.pdf?sequence=1&isAllowed=y
- Departament de Salut. (2024). *Informe de salut de Catalunya 2023*. Generalitat de Catalunya. <https://scientiasalut.gencat.cat/handle/11351/12663>
- Departament de Treball, Afers Socials i Famílies. (2021). *Nota sobre el règim de convivència en els serveis residencials per a infants i adolescents*

sota protecció de la Generalitat de Catalunya. Generalitat de Catalunya. https://dretssocials.gencat.cat/web/.content/01departament/04legislacio/directives_instruccions_circulars/infancia_adolescencia/Circulars/Nota_regim_convivencia_centres2021.pdf

- Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència. (2016). *Serveis d'intervenció socioeducativa no residencial per a infants i adolescents en situació de risc i les seves famílies: Línies generals del nou model de serveis*. Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, Generalitat de Catalunya. https://dixit.gencat.cat/ca/detalls/Article/serveis_intervencio_socioeducativa_no_residencial_infants_adolescents_situacio_risc_seves_families.html
- Educo. (2025). *Crecer en entornos seguros. Consideraciones para mejorar la protección frente a la violencia en la primera infancia*. Educo. https://admin.educo.org/getmedia/66388545-21fa-4a7d-8447-2cfd481ade08/EDUCARE_Entornos_Seguros_pags-simples_WEB.pdf
- Educo. (2026). *Más allá del papel. Progresos y retos en la implantación de la coordinación de bienestar y protección en centros educativos*. Educo. https://admin.educo.org/getmedia/c5d211bf-9477-4e22-b38b-e8b2ae-1ce1f1/informe_coordinador_bienestar_proteccion_mas_alla_del_papel.pdf
- FEDAIA. (2023). *Política de protecció i bon tracte a la infància i l'adolescència (PPBT)*. Federació d'Entitats d'Atenció i d'Educació a la Infància i l'Adolescència. <https://fedaia.org/arxiu/fedaia-ppbt/?wpdmdl=10950&refresh=69fb17eebe4211778063342>
- FEDAIA. (2025). *Xarxa de protecció i bon tracte a la infància i l'adolescència*. Federació d'Entitats d'Atenció i d'Educació a la Infància i l'Adolescència. <https://fedaia.org/xarxa-de-proteccio-i-bon-tracte/>
- Fundesplai. (2022). *Protocol per a la prevenció, la detecció i l'actuació davant de l'assetjament entre infants*. Fundesplai. https://fundesplai.org/wp-content/uploads/2023/03/PROTOCOL_ASSETJAMENT_DEF.pdf
- Generalitat de Catalunya. (s. d.). SOAF: *Servei d'Orientació i Acompanyament a les Famílies*. Departament de Drets Socials i Inclusió. Generalitat de Catalunya. https://dretssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematicas/families/soaf/index.html
- Generalitat de Catalunya. (2006). *Decret 306/2006, de 20 de juliol, pel qual es dona publicitat a la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma*

de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* (DOGC), núm. 4680, de 20 de juliol de 2006. <https://portal-dogc.gencat.cat/utillsEADOP/PDF/4680/1957049.pdf>.

- Generalitat de Catalunya. (2010). *Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència*. *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* (DOGC), núm. 5641, de 2 de juny de 2010. <https://portal-dogc.gencat.cat/utillsEADOP/PDF/5641/2036212.pdf>.
- Generalitat de Catalunya. (2013). *Reglament de funcionament intern de les taules territorials d'infància de Catalunya*. Departament de Drets Socials i Famílies. Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència. Generalitat de Catalunya. https://dretssocials.gencat.cat/web/.content/01departament/04legislacio/directives_instruccions_circulars/Reglament_Taules_Territorials.pdf.
- Generalitat de Catalunya. (2017). *Protocol marc d'actuacions contra el maltractament a infants i adolescents de Catalunya*. Departament de Treball, Afers Socials i Famílies. Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència. Generalitat de Catalunya. https://dretssocials.gencat.cat/web/.content/03ambits_tematicos/07infanciaiadolescencia/destaquem/arxius/Protocol-Marc-Maltractament-IA.pdf.
- Generalitat de Catalunya. (2019). *Protocol de prevenció, detecció i intervenció enfront del ciberassetjament entre iguals*. Departament d'Educació. Generalitat de Catalunya. https://xtec.gencat.cat/web/.content/centres/projeducatiu/convivencia/recursos/resconflictos/borrar-assetjament_iguals/documents/protocol-ciberassetjament-arxiu-unificat.pdf.
- Generalitat de Catalunya. (2020a). *Resolució EDU/1753/2020, de 16 de juliol, per la qual es modifica la Resolució ENS/585/2017, de 17 de març, per la qual s'estableix l'elaboració i la implementació del Projecte de Convivència en els centres educatius dins del marc del Projecte Educatiu de Centre*. *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* (DOGC), núm. 8179. Departament d'Educació. Generalitat de Catalunya. <https://portal-dogc.gencat.cat/utillsEADOP/PDF/8183/1806018.pdf>.
- Generalitat de Catalunya. (2020b). *Protocol de prevenció dels abusos sexuals i altres maltractaments en l'àmbit de l'educació en el lleure*. Joventut. Generalitat de Catalunya. https://jovecat.gencat.cat/web/.content/_documents/vacances_i_estades/prevencio_maltractament_infantil/.

[Protocol-de-prevencio-dels-abusos-sexuals-i-altres-maltractaments-en-lambit-de-leducacio-en-el-lleure.pdf](#)

- Generalitat de Catalunya. (2022a). *Model d'abordatge de les violències sexuals: Un model de país*. Departament d'Igualtat i Feminismes. Generalitat de Catalunya. <https://igualtat.gencat.cat/web/.content/Ambits/violencies-masclistes/Model-dabordatge-de-les-Violencies-Sexuals.pdf>
- Generalitat de Catalunya. (2022b). *Protocol marc per a una intervenció amb diligència deguda en situacions de violències masclistes*. Departament d'Igualtat i Feminismes. Generalitat de Catalunya. <https://igualtat.gencat.cat/web/.content/Ambits/violencies-masclistes/coordinacio-treball-xarxa/protocol/Protocol-Marc-2022.pdf>
- Generalitat de Catalunya. (2022c). *Línia d'atenció contra la violència masclista 900 900 120*. Institut Català de les Dones. Generalitat de Catalunya. https://dones.gencat.cat/ca/ambits/violencia_masclista/recursos_atencio/telefon_900/
- Generalitat de Catalunya. (2022d). *Acord GOV/157/2022, pel qual s'aprova l'Estratègia Barnahus per a l'abordatge integral dels abusos sexuals contra la infància i l'adolescència*. Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. <https://portaldogc.gencat.cat/utillsEADOP/PDF/8719/1921320.pdf>
- Generalitat de Catalunya. (2023a). *Funcions dels coordinadors de coeducació, convivència i benestar (COCOBÉ)*. Departament d'Educació. Servei Educatiu de l'Alt Camp. Generalitat de Catalunya. <https://serveiseducatiu.xtec.cat/altcamp/actualitat/funcions-dels-coordinadors-de-coeducacio-convivencia-i-benestar-cocobe/>
- Generalitat de Catalunya. (2023b). *Pla de millora del sistema d'atenció a la infància i l'adolescència de Catalunya 2022–2025*. Departament de Drets Socials. Secretaria d'Infància, Adolescència i Joventut, Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, & Institut Català de l'Acol·liment i de l'Adopció. Generalitat de Catalunya. <https://www.observatoriodelainfancia.es/oia/esp/descargar.aspx?id=8242&tipo=documento>
- Generalitat de Catalunya. (2023c). *Infància respon 116 111*. Departament de Drets Socials. Generalitat de Catalunya. https://dretssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematicos/infancia_i_adolescencia/proteccio_a_la_infancia_i_ladolescencia/maltractaments_dinfants_i_adolescents/infancia_respon/telefon_infancia_respon_116_111/

- Generalitat de Catalunya. (2023d). *Protocol marc de protecció d'infants i adolescents davant les violències en l'àmbit esportiu*. Departament de Drets Socials. Generalitat de Catalunya. https://esport.gencat.cat/web/.content/home/secretaria_general_de_lesport/Consell_Catala_Esport/normativa/acord_gov_23_protocol_proteccio_violencia.pdf.
- Generalitat de Catalunya. (2024a). *Equips d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (EAIA)*. Departament de Drets Socials i Inclusió. Generalitat de Catalunya.
- Generalitat de Catalunya. (2024b). *Tot Ok? Àrea Central de Menors de Mossos d'Esquadra*. Departament de Drets Socials i Inclusió. Generalitat de Catalunya. <https://www.totok.cat/ca/jove/informacio-interes/l-area-central-de-menors-de-mossos-d-esquadra.html>
- Generalitat de Catalunya. (2024c). *Protocol d'actuació davant de qualsevol tipus de violència en l'àmbit educatiu*. Departament d'Educació. Generalitat de Catalunya. <https://educacio.gencat.cat/web/.content/home/departament/publicacions/protocols/actuacio-davant-violencia-ambit-educatiu/protocol-actuacio-davant-violencia.pdf>
- Generalitat de Catalunya. (2025a). *Prevenió, més professionals i més control: eixos principals de la transformació del sistema de protecció a la infància*. Generalitat de Catalunya. <https://govern.cat/salaprensa/notes-premsa/711143/prevenio-mes-professionals-mes-control-eixos-principals-transformacio-del-sistema-proteccio-infancia>
- Generalitat de Catalunya. (2025b). *Projecte de convivència i èxit educatiu: Continguts de l'aplicació informàtica per a l'elaboració del projecte de convivència*. Departament d'Educació. Generalitat de Catalunya. <https://xtec.gencat.cat/web/.content/centres/projeducatiu/convivencia/documents/PdC.pdf>
- Generalitat de Catalunya. (2025c). *Els Serveis d'Intervenció Especialitzada en violències masclistes han atès 12.112 dones i els seus fills i filles aquest 2025*. Govern.cat. Generalitat de Catalunya. <https://govern.cat/sala-premsa/notes-premsa/767536/serveis-dintervencio-especialitzada-violencies-masclistes-han-ates-12112-dones-fills-filles-aquest-2025>
- Generalitat de Catalunya. (2025d). *Servei substitutori de la llar (SSL)*. Departament d'Igualtat i Feminismes. Generalitat de Catalunya. <https://igualtat.gencat.cat/ca/ambits-dactuacio/violencias-masclistes/servei-substitutori-llar/>

- Generalitat de Catalunya. (2025e). *Les Barnahus atenen 2.897 casos de violència sexual contra infants i adolescents el 2024*. Govern.cat. <https://govern.cat/gov/equitat-social/societat-lliure-de-masclisme/678742/barnahus-atenen-2897-casos-violencia-sexual-contra-infants-adolescents-2024>
- Generalitat de Catalunya. (2025f). *Pla de digitalització responsable*. Departament d'Educació i Formació Professional. Generalitat de Catalunya. <https://govern.cat/govern/docs/Dossier%20adjunt%20mesures%20Pla%20digitalitzaci%C3%B3%20responsable.pdf>
- Generalitat de Catalunya. (2025g). *Tot OK?* Generalitat de Catalunya. <https://www.totok.cat/>
- Generalitat de Catalunya. (2026a). *Benestar emocional – XTEC*. Departament d'Educació. Generalitat de Catalunya. <https://xtec.gencat.cat/ca/alumnat/benestar/benestar-emocional/>
- Generalitat de Catalunya. (2026b). *Formació general del professorat – XTEC*. Departament d'Educació. Generalitat de Catalunya. <https://xtec.gencat.cat/ca/formacio/formaciogeneralprofessorat/>
- Generalitat de Catalunya. (2026c). *Les Barnahus atenen 3.735 casos de violència sexual contra infants i adolescents el 2025*. Govern.cat. <https://govern.cat/salaprensa/notes-premsa/788980/barnahus-atenen-3735-casos-violencia-sexual-contra-infants-adolescents-2025>
- Generalitat de Catalunya. (2026d). *La DGPPA impulsa un paquet de mesures per reforçar els drets i les garanties legals en el procés de desemparament*. Govern.cat. <https://govern.cat/salaprensa/notes-premsa/812224/dgppa-impulsa-paquet-mesures-reforcar-drets-garanties-legals-proces-desemparament>
- Gobierno de Cantabria. (2021). *Guía de coordinación entre el sistema educativo y de servicios sociales en casos de desprotección infantil*. Consejería de Educación y Formación Profesional, & Consejería de Inclusión Social, Juventud, Familias e Igualdad. https://www.educantabria.es/documents/39930/393735/GUIA_COORDINACION_sistema_educativo_y_de_servicios_sociales_correg.pdf/222coa01-eeec-1dd6-2e92-54000a7719a6?t=1637071234681
- Gobierno Vasco. (2022). *Estrategia vasca contra la violencia hacia la infancia y la adolescencia (2022-2025): No más juguetes rotos*. Departamento de Igualdad, Justicia y Políticas Sociales. <https://www.euskadi.eus/infancia/>

- Hart, R. A. (1992). *Children's participation: From tokenism to citizenship*. UNICEF Innocenti Research Centre. <https://participationpool.eu/wp-content/uploads/2020/05/Hart-R.-1992-Children-Participation-from-Tokenism-to-Citizenship.pdf>
- Jefatura del Estado. (2021). *Ley Orgánica 8/2021, de 4 de junio, de protección integral a la infancia y la adolescencia frente a la violencia*. Boletín Oficial del Estado, 134, 68657-68730. <https://www.boe.es/buscar/pdf/2021/BOE-A-2021-9347-consolidado.pdf>
- La Confederació Empresarial del Tercer Sector Social de Catalunya. (2025). *Anuari de l'ocupació del tercer sector social de Catalunya 2025* (11a ed.). La Confederació Empresarial del Tercer Sector Social de Catalunya. <https://laconfederacio.org/document/anuari-de-locupacio-del-tercer-sector-social-de-catalunya-2025/?wpdmdl=37309&refresh=69b13946baf46177322214>
- Malmberg-Heimonen, I., Finne, J., Tøge, A. G., Pontoppidan, M., Dion, J., Tømmerås, T., & Pedersen, E. (2024). Interventions to reduce child maltreatment: A systematic review with a narrative synthesis. *International Journal on Child Maltreatment*, 7(3), 459–475. <https://link.springer.com/article/10.1007/s42448-024-00196-x>
- Martínez, C., & Escorial, A. (2021). *Guía sobre la Ley Orgánica de protección integral a la infancia y la adolescencia frente a la violencia*. Plataforma de Infancia; Cátedra de los Derechos del Niño de la Universidad Pontificia Comillas/Proyecto Holistic. <https://www.plataformadeinfancia.org/wp-content/uploads/2021/10/guia-ley-organica-proteccion-infancia-y-adolescencia-frente-a-violencia.pdf>
- Martínez García, C., Iraizoz Valido-Viegas, F. M., & García, B. (2024). *Tres años de la LOPIVI. Principales avances y retos*. Plataforma de Infancia & Cátedra de los Derechos del Niño (Universidad Pontificia Comillas). https://repositorio.comillas.edu/jspui/bitstream/11531/106679/1/20251022134958930_POI-INFORME-3-ANOS-LOPIVI.pdf
- Ministerio de Juventud e Infancia. (2025a). *Primer informe de seguimiento de implementación de la Ley Orgánica 8/2021, de protección integral a la infancia y la adolescencia frente a la violencia (LOPIVI)*. Comisión de Seguimiento de la LOPIVI. Observatorio de la Infancia. <https://observatoriodelainfancia.juventudeinfancia.gob.es/sites/default/files/2025-06/Primer%20Informe%20de%20seguimiento%20%20LOPIVI%20%281%29.pdf>

- Ministerio de Juventud e Infancia. (2025b). *Modelo Barnahus*. Observatorio de la Infancia. <https://observatoriodelainfancia.juventudeinfancia.gob.es/modelo-barnahus>
- Ministerio de Sanidad. (2023). *Protocolo común de actuación sanitaria frente a la violencia en la infancia y la adolescencia*. Gobierno de España. https://www.sanidad.gob.es/areas/promocionPrevencion/preven-cionViolencia/infanciaAdolescencia/docs/Protocolo_comun_sanita-rio_violencia_infancia_adolescencia.pdf
- Mossos d'Esquadra. (2022a). Ciberassetjament. Generalitat de Catalunya. https://mossos.gencat.cat/ca/consells_de_seguretat/tecnologia/inter-net-xarxes-socials-i-aplicacions/ciberassetjament/index.html
- Mossos d'Esquadra. (2022b). *Atenció personalitzada i com denunciar. Els Grups d'Atenció a la Víctima (GAV) fan la protecció, seguiment i assessoren les víctimes de violència domèstica i de gènere*. Generalitat de Catalunya. https://mossos.gencat.cat/ca/consells_de_seguretat/persones/dones/atencio-personalitzada-i-com-denunciar/
- Plataforma de Infancia. (2025). *Cuatro años de la LOPIVI. Principales avances y retos*. Informes 2025. Plataforma de Infancia. <https://www.plataformadeinfancia.org/documento/cuatro-anos-de-la-lopivi-principales-avances-y-retos/>
- Plataforma de Infancia. (2026). *Seguimiento del desarrollo de la LOPIVI 2025*. Plataforma de Infancia. <https://www.plataformadeinfancia.org/seguimiento-lopivi/>
- Ravetllat Ballesté, I. (2012). El interés superior del niño: concepto y delimitación del término. *Educatio Siglo XXI*, 30(2), 89–108. <https://revistas.um.es/educatio/article/view/153701/140741>
- Save the Children España. (2024). *Bajo el mismo techo: Violencia contra niños, niñas y adolescentes en el ámbito familiar en la Comunidad Foral de Navarra*. Save the Children España. https://www.savethechildren.es/sites/default/files/2024-04/Bajo_mismo_techo_Comunidad_Foral_Navarra.pdf
- Secretaria d'Infància, Adolescència i Joventut. (2023). *Pla de millora del sistema d'atenció a la infància i l'adolescència de Catalunya 2022–2025*. Departament de Drets Socials. Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència. Generalitat de Catalunya. <https://www.observatorio-delainfancia.es/oia/esp/descargar.aspx?id=8242&tipo=documento>

- Sindicatura de Greuges de Catalunya. (2024). *Informe anual sobre els drets de l'infant 2023*. Sindicatura de Greuges de Catalunya. https://www.sindic.cat/site/unitFiles/9900/Informe%20Anual%20Infancia%202023_010224.pdf
- Sindicatura de Greuges de Catalunya. (2025). *Informe anual d'infància 2024*. Sindicatura de Greuges de Catalunya. https://www.sindic.cat/site/unitFiles/11030/Informe%20Anual%20Infancia_2024_ok_cat_def.pdf
- Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya. (2025). *Baròmetre del Tercer Sector Social 2024: Informe general*. Taula d'entitats del Tercer Sector Social de Catalunya. https://www.tercersector.cat/sites/default/files/2025-04/2025_barometre_tercer_sector_social_2024.pdf
- Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya. (2026). *Taula del Tercer Sector*. <https://www.tercersector.cat/>
- UNICEF. (2021a). *Child protection strategy 2021–2030*. United Nations Children's Fund (UNICEF) <https://www.unicef.org/media/104416/file/Child-Protection-Strategy-2021.pdf>
- UNICEF. (2021b). *Child protection systems strengthening: Approaches, benchmarks and interventions*. UNICEF. <https://www.unicef.org/media/109441/file/CPSS-2021.pdf>
- United Nations. (1989, November 20). *Convention on the Rights of the Child*. United Nations Treaty Series, 1577, 3. <https://www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/convention-rights-child>
- World Health Organization, United Nations Children's Fund, United Nations Office on Drugs and Crime, United Nations Development Programme, & End Violence Against Children Fund. (2016). *INSPIRE: Seven strategies for ending violence against children*. World Health Organization. <https://www.who.int/publications/i/item/inspire-seven-strategies-for-ending-violence-against-children>

7. Annexos

7.1. Glossari i precisions terminològiques

Aquest dossier utilitza una terminologia alineada amb l'enfocament de drets humans, la Convenció sobre els Drets de l'Infant, la LOPIVI i els marcs conceptuals actuals de protecció integral de les infàncies i adolescències. Amb l'objectiu de facilitar la comprensió del document i explicitar els criteris terminològics emprats, es presenten a continuació alguns conceptes i expressions rellevants.

- **Infàncies i adolescències:** Al llarg del document s'utilitza preferentment l'expressió «infàncies i adolescències» en lloc de formes singulars com «la infància» o «l'adolescència». Aquesta opció respon a la voluntat de reconèixer la diversitat de realitats, experiències, identitats, contextos socials, culturals, familiars i territorials que travessen els nens, nenes i adolescents. L'ús del plural contribueix a evitar visions homogènies o universalistes sobre les persones menors d'edat i reforça una mirada inclusiva que reconeix la pluralitat de trajectòries vitals presents en la societat.
- **Nen, nena i adolescent:** Amb menor mesura, però també s'utilitza l'expressió «nens, nenes i adolescents» per referir-se de manera inclusiva al conjunt de persones menors d'edat. Aquesta formulació permet visibilitzar la diversitat de gènere i les diferents etapes evolutives que comprèn la infància i l'adolescència. També serveix per variar el vocabulari i no utilitzar sempre «infàncies i adolescències».
- **Interès superior de l'infant:** L'expressió «interès superior de l'infant» es manté de manera literal al llarg del document perquè constitueix un concepte jurídic consolidat en el dret internacional i en l'ordenament jurídic espanyol i català. La

terminologia procedeix directament de la Convenció sobre els Drets de l'Infant (article 3) i és la formulació utilitzada per la LOPIVI, la Llei orgànica de protecció jurídica del menor i la resta de normativa aplicable. Per aquest motiu, no s'ha substituït per fórmules més inclusives des del punt de vista lingüístic, ja que es tracta d'un concepte legal específic que ha de conservar la seva denominació original.

- **Bon tracte:** El bon tracte és un dels principis centrals de la LOPIVI i fa referència al conjunt de relacions, actituds, pràctiques i entorns que promouen el respecte als drets, la dignitat, el desenvolupament integral i el benestar de les infàncies i adolescències. El bon tracte va més enllà de l'absència de violència i implica la construcció activa de contextos segurs, afectius, participatius i protectors.
- **Acompanyament:** En aquest dossier s'utilitza preferentment el terme «acompanyament» davant d'altres expressions com «intervenció» quan es fa referència al treball directe amb infàncies, adolescències i famílies. Aquesta opció respon a una concepció professional que situa la persona com a protagonista del seu propi procés i reconeix la seva capacitat de participació, decisió i autonomia progressiva. L'acompanyament implica establir una relació de suport, escolta i corresponsabilitat, evitant enfocaments excessivament paternalistes o centrats únicament en l'actuació tècnica de les persones professionals. No obstant això, en aquells casos en què la normativa o els procediments administratius utilitzen expressament el concepte d'«intervenció», aquest es manté per garantir la precisió jurídica i tècnica.
- **Protecció integral:** La protecció integral és el model promogut per la LOPIVI i pels organismes internacionals de drets humans. Parteix de la idea que la protecció de les infàncies i adolescències no depèn exclusivament dels sistemes de

protecció especialitzada, sinó del conjunt de polítiques, serveis, institucions i agents socials que intervenen en la seva vida quotidiana. Inclou actuacions de sensibilització, prevenció, detecció precoç, atenció, recuperació i reparació.

- **Victimització secundària:** La victimització secundària es produeix quan les actuacions institucionals, administratives, judicials o professionals generen un nou impacte negatiu sobre una persona que ja ha estat víctima d'una situació de violència. La LOPIVI estableix diverses mesures destinades a evitar aquesta situació, especialment en l'àmbit policial, judicial, sanitari i de protecció.

Darrers números publicats:

- 74 - **Obrir portes, construir futur:** l'acollida de persones d'origen migrat a Catalunya com a garantia de drets humans (desembre 2025)
- 73 - **La crisi de l'habitatge:** respostes i propostes des del Tercer Sector Social (octubre 2025)
- 72 - **Els drets socials** en temps de desinformació (juny 2025)
- 71 - **L'energia com a dret:** un repte social davant la pobresa energètica (març 2025)
- 70 - **Territori i desigualtats:** una vida digna depèn d'on vius? (desembre 2024)
- 69 - **Envel·liment(s):** protagonistes, diversitat i avenç cap a un nou model d'acompanyament integral (setembre 2024)
- 68 - **Fragmentades:** una anàlisi dels discursos d'odi, l'auge de l'extrema dreta i el seu impacte social (juny 2024)
- 67 - **Claus del debat actual del sistema de garantia d'ingressos a Catalunya:** finestra única, complements i quanties (desembre 2023)
- 66 - **Esperant els meus drets.** Radiografia dels temps d'espera en els recursos i prestacions socials més sol·licitats a Catalunya (novembre 2023)
- 65 - **El decret d'escola inclusiva cinc anys després, un desplegament insuficient?** (novembre 2022)
- 64 - **La pobresa en les dones:** el precari equilibri del treball i la conciliació (març 2022)
- 63 - **L'LGBTI-fòbia estructural:** la discriminació en l'accés als drets socials (octubre 2021)
- 62 - **Les barreres a la participació política:** una qüestió de democràcia i cohesió (juny 2021)
- 61 - **Fronteres de paper:** la irregularitat administrativa i la invisibilització de les persones (abril 2021)
- 60 - **La soledat no desitjada durant la vellesa, un fenomen social** (setembre 2020)
- 59 - **Justícia restaurativa.** Una resposta al conflicte més humana, inclusiva i transformadora (febrer de 2020)
- 58 - **L'LGBTI-fòbia entre infants i adolescents.** Una problemàtica social a resoldre (novembre de 2019)
- 57 - **El sistema de pensions a Espanya.** Les febleses d'un model que urgeix una solució duradora (desembre de 2018)
- 56 - **Monoparentalitat femenina i pobresa. Gènere, soledat i conciliació, l'arrel del problema** (octubre 2018)
- 55 - **El preu de l'energia, factor clau en l'augment de la pobresa energètica** (febrer 2018)
- 54 - **Ocupació de qualitat:** resposta al fenomen dels treballadors i treballadores pobres (desembre 2017)
- 53 - **Els habitatges buits dels bancs.** Una oportunitat perduda per ampliar el parc d'habitatge social? (juliol 2017)
- 52 - **Escolteu-me!** L'Atenció Centrada en la Persona en el suport al procés d'envel·liment (maig 2017)

**Aquest contingut contribueix
als següents ODS**

Barcelona, juliol de 2026

Dipòsit legal:
B 15258-2026

Edita:
**Taula d'entitats del Tercer Sector
Social de Catalunya**

Taula d'entitats
del Tercer Sector Social
de Catalunya

Hub Social | Taula del Tercer Sector

C/Girona, 34, interior.

08010 Barcelona

T 93 310 57 07

www.tercersector.cat

Amb el suport de:

**Generalitat
de Catalunya**

Barcelona

Amb la col·laboració de:

ara

HUB SOCIAL
INNOVACIÓ PER L'EQUITAT